

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

8556 *Reial decret llei 11/2013, de 2 d'agost, per a la protecció dels treballadors a temps parcial i altres mesures urgents en l'ordre econòmic i social.*

I

La situació de crisi per la qual està passant el nostre país exigeix l'adopció de reformes que contribueixin a la recuperació del creixement econòmic i la creació d'ocupació, en el termini més curt possible.

Des de fa un any i mig s'estan adoptant reformes importants en els sectors d'infraestructures, de transports aeri, terrestre, ferroviari i marítim, i en el sector de l'habitatge, per incrementar la competitivitat i l'eficiència.

Tanmateix, cal mantenir l'impuls de les reformes, per la qual cosa és procedent seguir adoptant mesures que es consideren necessàries.

En primer lloc, i en el que afecta la Llei 21/2003, de 7 de juliol, de seguretat aèria, es modifica la lletra c) de l'article 92 de la Llei 21/2003, de 7 de juliol, de seguretat aèria, amb la finalitat d'ajustar la fórmula de càlcul del dèficit que preveu la lletra esmentada, perquè, com a conseqüència de l'acord assolit amb diverses associacions de companyies aèries, l'increment màxim de les prestacions patrimonials de caràcter públic a percebre per AENA Aeropuertos, SA es moderi, de manera que el límit màxim d'increment previst inicialment per als tres primers anys d'aplicació de la fórmula que preveu l'article 92 abans esmentat, s'estengui fins a l'any 2018, i així mateix el període de recuperació del dèficit que això generi, s'ampliï fins als cinc anys. Amb aquesta mesura es facilita la recuperació del transport aeri i amb aquesta la del sector turístic espanyol. D'acord amb el que estableix la disposició addicional segona, els increments de les tarifes unitàries previstos s'apliquen sobre les quanties exigibles el 2013 per cadascuna de les prestacions patrimonials de caràcter públic que percep Aena Aeropuertos, SA i que és la que s'inclou a l'annex I d'aquest Reial decret llei.

La mesura s'ha d'adoptar amb caràcter d'urgència perquè pugui assolir l'objectiu pretès de fomentar el desenvolupament del transport aeri i del sector del turisme. En aquest sentit, és imprescindible que les companyies aèries tinguin confirmació del marc tarifari abans de procedir a desenvolupar la seva programació per a les properes temporades.

En l'àmbit de la Llei 39/2003, de 17 de novembre, del sector ferroviari, es modifiquen els articles 21, lletra l), 73, apartats 1, 5 i 6, 77 i 81.1, lletra j), a fi d'establir el procediment per a la modificació i l'actualització de les quanties dels cànons ferroviaris, i s'atribueixen als administradors d'infraestructures ferroviàries la competència per proposar-les. Així mateix, s'habilita el Ministeri de Foment per desenvolupar i actualitzar els principis bàsics d'aplicació dels sistemes de bonificació i incentius que estableix la mateixa Llei del sector ferroviari.

Amb aquesta modificació es pretén adequar els preceptes esmentats a la normativa comunitària en la matèria i donar compliment a la Sentència del Tribunal de Justícia de la Unió Europea, de 28 de febrer de 2013, sobre aplicació a Espanya de la Directiva 2001/14/CE, del Parlament Europeu i del Consell de 26 de febrer de 2001, relativa a l'adjudicació de la capacitat d'infraestructura ferroviària, aplicació de cànons per la seva utilització i certificació de la seguretat.

La urgència d'aquesta modificació es justifica precisament per la necessitat donar compliment a la Sentència abans esmentada.

D'altra banda, el tràgic accident esdevingut a Santiago de Compostel·la el 24 de juliol passat ha posat de manifest la necessitat de proporcionar tant a les víctimes d'accidents com als familiars i gent propera una atenció integral, de manera que es posin al seu abast mecanismes d'assistència i suport adequats a les seves necessitats.

Per garantir l'existència d'aquests mecanismes, es reforça la normativa que els regula i s'estableix que el Govern ha d'aprovar mitjançant reial decret un reglament d'assistència a víctimes i familiars d'accidents de transport ferroviari de competència estatal. La urgència es justifica per la necessitat de desplegar el reglament d'atenció a víctimes en el termini més breu possible, per a la qual cosa és necessària una habilitació legal prèvia, atès que entre les mesures a incloure-hi es podrien imposar obligacions específiques a les empreses i entitats de l'àmbit del transport ferroviari implicades (empreses i entitats de l'àmbit del transport).

Es tracta d'una mesura que pretén anar més enllà dels mínims que regula el Reglament Europeu 1371/2007 sobre els drets i les obligacions dels viatgers de ferrocarril i que ha de servir de base per avançar en tots els sistemes de protecció i assegurement dels viatgers.

D'altra banda, es preveu, en relació amb l'accident ferroviari esdevingut el 24 de juliol de 2013 que l'entitat pública empresarial RENFE-Operadora pot abonar, en els termes i els casos que legalment sigui procedent, les quantitats que, per damunt de les que pagui l'assegurança obligatòria de viatgers o anticipades a compte en concepte de responsabilitat civil l'entitat asseguradora, siguin necessàries per atendre les necessitats econòmiques immediates de les persones amb dret a indemnització. El Reglament (CE) núm. 1371/2007 del Parlament Europeu i del Consell, de 23 d'octubre de 2007, sobre els drets i les obligacions dels viatgers de ferrocarril, estableix, en casos d'accidents dels quals resultin viatgers ferits o morts, l'obligació de les empreses ferroviàries d'anticipar quantitats econòmiques per cobrir necessitats immediates dels afectats.

Així s'estableix una habilitació a l'entitat pública empresarial RENFE-Operadora perquè pugui abonar les quantitats corresponents a avançaments a compte que legalment siguin procedents.

Es considera convenient la seva introducció en una norma de necessitat extraordinària i urgent, atès que, tot i que la cobertura a través de les assegurances és suficient, ha de produir els seus efectes de manera immediata.

A més, es modifica l'annex III de la Llei 17/2012, de 27 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2013, per incrementar l'import autoritzat a ADIF per concertar operacions de crèdit, que passa de 1.109.220,00 milers d'euros a 1.684.298,00 milers d'euros, com a conseqüència dels canvis favorables recentment experimentats en la situació dels mercats financers, amb la finalitat d'aprofitar l'actual conjuntura, ja que l'any 2012, per la situació de mercat existent, ADIF no va poder captar el límit d'endeutament previst per a l'exercici esmentat.

La urgència d'aquesta modificació es justifica en la necessitat d'aprofitar els canvis favorables produïts en els últims mesos en la situació dels mercats financers per intentar captar liquiditat per a l'entitat, de manera que es cobreixin les necessitats de finançament no satisfetes per a les inversions compromeses l'any 2012 i les corresponents als compromisos d'inversió adquirits per a l'any 2013.

II

El capítol II recull determinades modificacions que s'introdueixen en el text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, en matèria de protecció social del treball a temps parcial, que es concreten en un conjunt de regles específiques relatives a l'acció protectora de la Seguretat Social aplicables als treballadors a temps parcial.

La disposició addicional setena de la Llei general de la Seguretat Social conté les normes aplicables als treballadors a temps parcial i, particularment, la regla segona del seu apartat 1 es refereix als períodes de cotització necessaris per causar dret a les diferents prestacions de la Seguretat Social per part d'aquests treballadors.

No obstant això, el Ple del Tribunal Constitucional, mitjançant la Sentència 61/2013, de 14 de març, ha declarat inconstitucional i nul·la, en la redacció del Reial decret llei 15/1998, de 27 de novembre, de mesures urgents per a la millora del mercat de treball en relació amb el treball a temps parcial i el foment de la seva estabilitat, aquesta regla

segona de l'apartat 1 de la disposició addicional setena, perquè entén que vulnera l'article 14 de la Constitució espanyola, tant pel fet de lesionar el dret a la igualtat, com també, a la vista de la seva predominant incidència sobre l'ocupació femenina, pel fet de provocar una discriminació indirecta per motiu de sexe. El Tribunal Constitucional declara inconstitucional i nul·la la regla esmentada, i no fa cap aclariment sobre els seus efectes jurídics. En aquesta Sentència, s'hi han afegit posteriorment les sentències 71/2013 i 72/2013, totes dues de 8 d'abril, i 116/2013 i 117/2013, de 20 de maig.

Les sentències afecten el càlcul dels períodes de cotització per accedir a les prestacions econòmiques corresponents, respecte als períodes acreditats amb contracte de treball a temps parcial, inclosos els contractes de treball fix discontinu a temps parcial o complet, independentment del fet que la reducció de jornada es realitzi en còmput diari, setmanal, mensual o anual.

Segons el parer del Tribunal, les diferències de tracte quant al còmput dels períodes de carència que segueixen tenint els treballadors a temps parcial respecte als treballadors a jornada completa estan desproveïdes d'una justificació raonable que mantingui la proporcionalitat deguda entre la mesura adoptada, el resultat produït i la finalitat perseguida.

Com a conseqüència d'això, és necessari dictar una norma de rang legal amb la finalitat d'integrar la llacuna que l'anul·lació de la regla esmentada ha produït en ordre al còmput dels períodes de carència, per causar dret a les prestacions de Seguretat Social en el cas dels treballadors contractats a temps parcial.

Amb aquesta mesura, el Govern considera que hi ha motius de justícia social que aconsellen flexibilitzar el nombre d'anys requerits per accedir a una prestació, de manera que es garanteixi en qualsevol moment el principi d'igualtat dels treballadors, tant per als de temps parcial com per als de temps complet, de manera que es dona compliment a la Sentència del Tribunal Constitucional.

La norma recull, a més, una fórmula per exigir el mateix esforç a un treballador a jornada completa i a un treballador a jornada parcial. L'objectiu és, per tant, evitar que es produeixin efectes desproporcionats entre les cotitzacions realment efectuades pel treballador i la quantia de la prestació que rep. Amb aquest propòsit, la modificació legal atén els períodes de temps amb contracte vigent a temps parcial, de la mateixa manera que quan es tracta de treballadors a temps complet.

En conseqüència, és necessari dictar una norma que mantingui la proporcionalitat tant en l'accés al dret a les prestacions, pensions i subsidis, com a la seva quantia. Per tot això, aquest capítol II té com a finalitat complir els objectius següents:

1. Donar cobertura adequada a totes les persones que duen a terme una activitat laboral o professional.
2. Mantenir els principis de contributivitat, proporcionalitat i equitat que caracteritzen el Sistema Espanyol de Seguretat Social.
3. Mantenir l'equitat respecte a la situació dels treballadors a temps complet.
4. Evitar situacions fraudulentas o irregulars, així com evitar la desincentivació de la cotització al sistema.

Les modificacions de la Llei general de la Seguretat Social que afecten els treballadors a temps parcial revesteixen un caràcter necessari i urgent, davant el buit legal produït per la declaració d'inconstitucionalitat i nul·litat d'una part de la disposició addicional setena d'aquella, cosa que a dia d'avui impedeix resoldre determinats procediments en matèria de prestacions sol·licitades per aquests treballadors.

Aquestes modificacions despleguen l'«Acord per a la millora de les condicions d'accés a la protecció social dels treballadors a temps parcial», signat el 31 de juliol de 2013 pel Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social, i les organitzacions Comissions Obreres, Unió General de Treballadors, Confederació Espanyola d'Organitzacions Empresarials i Confederació Espanyola de la Petita i Mitjana Empresa.

El capítol III introdueix una sèrie de modificacions per atorgar més seguretat jurídica als perceptors de les prestacions i subsidis per desocupació, i estableix que, per percebre

i conservar la prestació i el subsidi per desocupació, els beneficiaris han d'estar inscrits i mantenir la inscripció a través de la renovació de la demanda d'ocupació.

Amb la finalitat de garantir més seguretat jurídica, s'aclareix expressament a la Llei que en els supòsits de sortida ocasional a l'estranger per un període màxim de 15 dies naturals dins d'un any natural, es manté la condició de beneficiari i se segueix percebent la prestació o el subsidi per desocupació. A més, s'incorporen de manera expressa com a supòsits de suspensió de la prestació per desocupació l'estada a l'estranger fins a un període de 90 dies, o el trasllat de residència a l'estranger per un període inferior a 12 mesos per a la recerca o realització d'una feina, perfeccionament professional o cooperació internacional, cas en què s'ha de comunicar prèviament la sortida a l'entitat gestora, que l'ha d'autoritzar, si no s'extingeix.

L'article 7 d'aquest Reial decret llei modifica l'article 27 de la Llei 56/2003, de 16 de desembre, d'ocupació, per adaptar-ne el contingut a les variacions introduïdes a la Llei general de la Seguretat Social, i l'article 8 modifica els articles 24, 25, 47 i 48 del text refós de la Llei sobre infraccions i sancions en l'ordre social aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2000, de 4 d'agost, amb la finalitat d'adaptar el règim d'infraccions i sancions a la novetat que la inscripció com a demandant d'ocupació i el manteniment d'aquesta passen a ser requisits necessaris per percebre i conservar el dret a la prestació. A més, es reforça la validesa de les citacions i comunicacions efectuades per mitjans electrònics sempre que els beneficiaris de les prestacions per desocupació hagin expressat prèviament el seu consentiment.

Finalment, també es modifica el text refós de la Llei sobre infraccions i sancions en l'ordre social per mantenir la proporcionalitat del sistema vigent d'infraccions i sancions en relació amb l'obligació de l'empresari d'efectuar una comunicació inicial al Servei Públic d'Ocupació Estatal de les mesures d'acomiadament col·lectiu adoptades de conformitat amb l'article 51 del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1995, de 24 de març, així com les mesures de suspensió de contractes o de reducció de jornada adoptades d'acord amb l'article 47.

Quant a l'extraordinària i urgent necessitat de les modificacions normatives realitzades en el capítol III, s'ha de posar de manifest que es tracta de mesures en matèria d'ocupació i Seguretat Social que, d'una banda, reforcen la vinculació entre la protecció per desocupació i la inserció laboral de les persones desocupades, i de l'altra, responen a l'objectiu d'atorgar més seguretat jurídica als empresaris i als perceptors de les prestacions i subsidis per desocupació. S'exigeix que, amb caràcter urgent, s'adoptin les mesures necessàries per configurar la inscripció com a demandant d'ocupació i el seu manteniment com un requisit necessari per percebre i conservar el dret a la prestació. En coherència amb la mesura anterior, també és necessari que de manera immediata es realitzin les adaptacions necessàries a la Llei 56/2003, de 16 de desembre, de mesures d'impuls de la societat de la informació, i en el règim d'infraccions i sancions que regulen aquesta matèria.

La urgència de la mesura que consisteix a tipificar com a infracció específica l'incompliment de l'empresari de l'obligació de comunicar prèviament les mesures de suspensió de contractes o de reducció de jornada i d'acomiadament col·lectiu adoptades, de conformitat amb els articles 47 i 51 de l'Estatut dels treballadors, es justifica per la recent posada en marxa del sistema de comunicació electrònica de dades que preveu l'Ordre ESS/982/2013, de 20 de maig, per la qual es regula el contingut i el procediment de remissió de la comunicació que han d'efectuar els ocupadors a l'entitat gestora de les prestacions per desocupació en els procediments d'acomiadament col·lectiu i de suspensió de contractes i reducció de jornada. Es pretén evitar la situació que sigui més favorable per a l'infractor no fer cap comunicació i incomplir les obligacions de manera absoluta, que incomplir parcialment en no comunicar les variacions, cosa que determina la urgència de la modificació legal per evitar aquestes situacions que atempten contra el principi de proporcionalitat i que poden afectar els drets dels treballadors, el sistema de protecció social i la lliure competència entre les empreses.

El capítol IV d'aquest Reial decret llei modifica diferents preceptes del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, que regulen la comissió negociadora i els subjectes legitimats per actuar, en representació dels treballadors, com a interlocutors davant la direcció de l'empresa durant el període de consultes que ha de tenir lloc amb caràcter previ a l'adopció de mesures col·lectives de mobilitat geogràfica (article 40), modificació substancial de condicions de treball (article 41), així com en els procediments de suspensió de contractes o reducció de jornada per causes econòmiques, tècniques, organitzatives o de producció (article 47), d'acomiadament col·lectiu (article 51.2) i d'inaplicació de condicions de treball previstes en convenis col·lectius (article 82.3).

En tots aquests procediments s'estableix que la consulta s'ha de portar a terme en una única comissió negociadora, si bé en el cas de ser diversos els centres de treball afectats, queda circumscrita als centres afectats pel procediment. Amb aquesta modificació, desapareix la possibilitat que la consulta es realitzi separatament per centres de treball, opció actualment prevista en el Reial decret 1483/2012, de 29 d'octubre, pel qual s'aprova el Reglament dels procediments d'acomiadament col·lectiu i de suspensió de contractes i reducció de jornada. A més, es preveu que la comissió negociadora ha d'estar integrada per un màxim de tretze membres en representació de cadascuna de les parts intervinents en el període de consultes, en coherència amb el nombre de membres de la comissió negociadora del conveni col·lectiu d'empresa.

En la nova regulació, la comissió representativa dels treballadors ha de quedar constituïda abans de l'inici del període de consultes, i es preveu expressament que la falta de constitució d'aquesta comissió no impedeix l'obertura ni el transcurs del període de consultes. A més, es millora la determinació dels qui han d'integrar aquesta comissió d'un màxim de tretze membres, sempre en proporció al nombre de treballadors dels centres afectats que representin.

A més, en el cas d'acomiadament col·lectiu, es modifica la redacció de l'article 51 pel que fa a la informació que ha de facilitar l'empresa, amb la finalitat de millorar la seguretat jurídica en la delimitació dels supòsits de declaració de nul·litat de l'acomiadament col·lectiu per falta de lliurament de la documentació preceptiva.

Les modificacions introduïdes per l'article 9 i la disposició final quarta en matèria de procediments de suspensió de contractes, reducció de jornada i acomiadaments col·lectius es justifiquen, des del punt de vista de l'extraordinària i urgent necessitat, per la necessitat de revisar amb caràcter urgent la regulació de la comissió negociadora en els procediments de suspensió de contractes i reducció de jornada i acomiadaments col·lectius en un context econòmic en que la seguretat jurídica és crucial tant per a les empreses com per als treballadors, com s'ha assenyalat en diversos pronunciaments judicials. Cosa que per extensió també podria afectar els altres supòsits d'intervenció de comissions representatives de treballadors en procediments de consulta previstos a l'Estatut dels treballadors. Aquestes mateixes raons concorren en la necessitat d'eliminar amb caràcter imminent les contradiccions derivades de l'existència d'una diferent regulació reglamentària i legal, i permet l'aplicació immediata dels canvis efectuats en aquests procediments.

D'altra banda, l'article 10 d'aquest Reial decret llei adapta el contingut de l'article 64 de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal, relatiu a la tramitació dels procediments de modificació substancial de les condicions de treball de caràcter col·lectiu, inclosos els trasllats col·lectius, i de suspensió o extinció col·lectives de les relacions laborals, una vegada declarat el concurs, als canvis que afecten la comissió negociadora en procediments de consulta.

L'article 11 modifica la Llei 36/2011, de 10 d'octubre, reguladora de la jurisdicció social, en relació amb la modalitat processal de l'acomiadament col·lectiu perquè la impugnació col·lectiva assumeixi un espai més important. S'aclareixen les causes de nul·litat de l'acomiadament col·lectiu per dotar-lo de més seguretat jurídica i es permet que les sentències que declari nuls un acomiadament col·lectiu siguin directament executables, sense necessitat d'acudir a procediments individuals.

L'extraordinària i urgent necessitat en les modificacions introduïdes a la Llei reguladora de la jurisdicció social es justifica en la necessitat d'introduir millores tècniques en la nova modalitat processal d'acomiadaments col·lectius –introduïda per la Llei 3/2012, de 6 de juliol, de mesures urgents per a la reforma del mercat laboral–, per evitar la litigiositat i la saturació dels òrgans jurisdiccionals de l'ordre social, complir el principi de celeritat consagrat legalment i propiciar més seguretat jurídica.

III

Les disposicions addicionals d'aquest Reial decret llei regulen i aclareixen diverses matèries.

S'inclou una nova previsió en relació amb la consideració de la Societat de Gestió d'Actius Procedents de la Reestructuració Bancària (SAREB) com a entitat col·laboradora en la gestió de les ajudes dels plans d'habitatge estatals, perquè els préstecs convinguts amb aquesta entitat puguin mantenir les ajudes estatals vinculades.

Els motius que justifiquen la urgència d'aquesta disposició són els següents. La transferència d'actius des de diferents entitats financeres a la Societat de Gestió d'Actius Procedents de la Reestructuració Bancària (SAREB) ha inclòs la transferència de diferents préstecs convinguts que eren beneficiaris d'algun tipus d'ajuda estatal, de les previstes en els successius plans estatals d'habitatge, com a conseqüència dels convenis signats entre les entitats financeres i el Ministeri de Foment (o, en el seu moment, el Ministeri de l'Habitatge). Davant les limitacions a la subrogació contingudes en aquests convenis, i atesa, a més, l'especial naturalesa de la SAREB que no té, en si mateixa, la condició d'entitat financera col·laboradora, s'han produït unes conseqüències indesitjades de pèrdues de les ajudes per als préstecs afectats per aquests convenis, situació que cal reparar tan aviat com sigui possible, per no produir perjudicis de difícil solució a les promocions immobiliàries afectades.

D'altra banda, l'aprovació de la Llei 4/2013, de 4 de juny, de mesures de flexibilització i foment del mercat del lloguer d'habitatges, que inclou, a la disposició addicional segona, diferents mesures d'aplicació a les ajudes dels plans estatals d'habitatge, hi introdueix uns terminis preclusius, obliga, igualment, a proposar una solució específica per als préstecs transferits a la SAREB que quedarien afectats per les mesures i el calendari introduïts a la disposició segona de la Llei 4/2013.

Així mateix, el Reial decret llei inclou una disposició addicional tercera per la qual es declara que l'Ordre FOM/898/2005 segueix sent aplicable mentre no es porti a terme la primera actualització de les quanties dels cànon ferroviaris mitjançant el procediment establert pel nou article 77 i s'introdueixen determinades modificacions en aquesta.

La modificació de l'ordre esmentada, continguda en la mateixa disposició, es fa necessària per poder adaptar els paràmetres de determinació dels cànon ferroviaris a les exigències de la normativa europea i a la nova redacció de l'article 73 de la Llei del sector ferroviari. D'aquesta manera es permet disposar d'un nou disseny dels cànon ferroviaris amb caràcter previ a l'actualització de la seva quantia a la Llei de pressupostos generals de l'Estat de l'exercici 2014.

La modificació dels paràmetres de quantificació dels cànon ferroviaris ha de permetre que la futura actualització de la seva quantia aconseguixi millorar la cobertura dels costos reals de manteniment i conservació de les infraestructures que aquesta entitat administra, contribuir a la política d'estabilitat pressupostària i avançar en l'objectiu de sostenibilitat econòmica del sector ferroviari, així com adequant els nivells de recaptació als percebuts per altres administradors d'infraestructures ferroviàries europeus.

Amb això, es pretén donar compliment amb la màxima celeritat a la Sentència del Tribunal de Justícia de la Unió Europea de 28 de febrer de 2013, que condemna el Regne d'Espanya per incompliment de la Directiva 2001/14/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de febrer de 2001, relativa a l'adjudicació de la capacitat d'infraestructura ferroviària, aplicació de cànon per la seva utilització i certificació de seguretat, cosa que justifica la urgència de la mesura.

La disposició addicional quarta estableix que el Govern, en el termini d'un any des de l'entrada en vigor de la norma, ha d'elaborar un informe relatiu a l'impacte que hagin pogut tenir les mesures que s'introdueixen sobre el conjunt dels treballadors a temps parcial, amb la possibilitat de formular propostes per a un possible perfeccionament tant de la cotització com de l'acció protectora d'aquest col·lectiu.

La disposició transitòria primera estableix que la nova regulació en matèria de protecció social dels treballadors a temps parcial és aplicable, en els termes que aquesta estableix, a les prestacions de la Seguretat Social que amb anterioritat a l'entrada en vigor del Reial decret llei hagin estat denegades pel fet de no acreditar el període mínim de cotització exigint i a les prestacions la sol·licitud de les quals estigui en tràmit.

La disposició transitòria segona estableix que en els procediments que regulen els articles 40, 41, 47, 51 i 82 de l'Estatut dels treballadors i l'article 64 de la Llei concursal, iniciats amb anterioritat a la data d'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei els és aplicable la normativa vigent a la data del seu inici.

La disposició transitòria tercera regula el règim processal aplicable als acomiadaments col·lectius per causes econòmiques, organitzatives, tècniques o de producció o derivades de força major.

La disposició final primera conté els títols competencials, i en relació amb la disposició final segona cal assenyalar que, amb la finalitat de facilitar la col·laboració publicoprivada en l'àmbit de la intermediació laboral a través de les agències de col·locació degudament autoritzades, i així millorar la possibilitat d'inserció dels treballadors desocupats, modifica l'article 5 del Reial decret 1796/2010, de 30 de desembre, pel qual es regulen les agències de col·locació, per permetre la subcontractació en l'àmbit de la intermediació laboral, encara que respectant el límit de que la subcontractació només es pugui realitzar amb tercers autoritzats per actuar com a agències de col·locació.

La disposició final tercera modifica el Reial decret 625/1985, de 2 d'abril, pel qual es desplega la Llei 31/1984, de 2 d'agost, de protecció per desocupació, amb la finalitat d'evitar la compatibilització indeguda de la sol·licitud o la percepció de la prestació i el subsidi de desocupació amb el treball per compte propi o d'altri, en els supòsits en els quals l'empresari o el mateix treballador sol·liciten l'alta a Seguretat Social fora de termini com a conseqüència de l'actuació inspectora.

Amb l'exigència que la realització de treballs, com a causa de suspensió de la prestació, sigui comunicada amb caràcter previ, s'equipara el procediment amb l'obligació que hi ha en matèria d'afiliació/alta.

La disposició final quarta conté una sèrie de modificacions del Reial decret 1483/2012, de 29 d'octubre, pel qual s'aprova el Reglament dels procediments d'acomiadament col·lectiu i de suspensió de contractes i reducció de jornada, amb la finalitat d'adaptar la regulació reglamentària d'aquests procediments als canvis introduïts per aquest Reial decret llei en els articles 47 i 51 de l'Estatut dels treballadors, fonamentalment respecte a la comissió negociadora dels procediments i al contingut de la comunicació de l'inici del procediment a l'autoritat laboral.

Pel que fa al contingut de la disposició final segona, el seu caràcter urgent es justifica per l'aplicació immediata de la disposició addicional trenta-dosena del text refós de la Llei de contractes del sector públic, aprovat pel Reial decret legislatiu 3/2011, de 14 de novembre, que va ser introduïda pel Reial decret llei 4/2013, de 22 de febrer, de mesures de suport a l'emprenedor i d'estímul del creixement i de la creació d'ocupació, actual Llei 11/2013, de 26 de juliol, de mesures de suport a l'emprenedor i d'estímul del creixement i de la creació d'ocupació, per permetre la formalització conjunta d'acords marc per a la contractació de serveis que facilitin la intermediació laboral. Com que l'eficàcia i el bon resultat dels contractes de serveis esmentats passa per permetre la subcontractació en l'àmbit de la intermediació laboral, és imprescindible fer la modificació normativa abans de la formalització de l'esmentat Acord Marc conjunt.

L'exigència de l'obligació de comunicar, amb caràcter previ, la realització de treballs incompatibles amb la prestació o subsidi per desocupació, com a causa de suspensió, regulada a la disposició final tercera es justifica amb la finalitat d'evitar interpretacions no

volgudes de la norma que s'estan produint actualment en els supòsits d'altres comunicades fora de termini, considerant-se que no s'està compatibilitzant la percepció i el treball atès que no cobra la part de la prestació corresponent a aquest dia, situació que afavoreix el frau en les prestacions, amb les conseqüències negatives per a l'equitat en el tracte als sol·licitants o beneficiaris de prestacions i fer ineficaç la lluita contra el frau en les prestacions per desocupació.

Amb la disposició final cinquena es pretén donar compliment, en matèria d'adaptació normativa, a la Decisió de la Comissió Europea, de 17 de juliol de 2013, relativa al règim fiscal aplicable a determinats acords d'arrendament financer, respecte a les autoritzacions administratives concedides a l'empara del que preveu l'apartat 11 de l'article 115 del Text refós de la Llei de l'impost sobre societats (en la redacció vigent en les dates abans indicades) i del règim fiscal especial d'entitats navilieres en funció del tonatge, a favor d'agrupacions d'interès econòmic, que es mantinguin en vigor.

Finalment, l'objectiu del canvi operat per la disposició final sisena és aportar més seguretat jurídica sobre els casos en els quals una entitat local no està al corrent del pagament els deutes amb el Fons per al Finançament del Pagament a Proveïdors de manera que s'aclareixen les opcions legals que té aquesta entitat local perquè amb càrrec a aquest mecanisme es puguin pagar les factures que té pendents de pagament amb els proveïdors. Aquestes opcions són: amb data límit 15 de setembre de 2013, procedir al pagament de les obligacions pendents de pagament amb el Fons per al Finançament dels Pagaments a Proveïdors, o bé haver sol·licitat la seva entrada en les mesures addicionals de liquiditat per a municipis amb problemes financers que preveu el Reial decret llei 8/2013, de 28 de juny, de mesures urgents contra la morositat de les administracions públiques i de suport a entitats locals amb problemes financers.

Aquest aclariment ha de permetre que més entitats locals es puguin acollir a aquesta tercera i última fase del mecanisme si opten per una d'aquestes dues alternatives i així facilitar el pagament als proveïdors. Així mateix, es permet que es puguin atendre les obligacions de pagament pendents als proveïdors dels consells comarcals que havien quedat exclosos d'aquest mecanisme. Encara que aquests consells no tenen la garantia de la seva participació en els tributs de l'Estat, és la comunitat autònoma, de la mateixa manera que s'ha fet amb les universitats, la que assumeixi el pagament del préstec al Fons de Finançament per al Pagament a Proveïdors.

És necessària aquesta modificació en atenció a facilitar el desenvolupament de la tercera fase del mecanisme de finançament per al pagament a proveïdors per a les entitats locals que encara no estiguin al corrent del pagament els seus deutes amb el Fons per al Finançament del Pagament a Proveïdors, així com perquè les obligacions pendents de pagament dels proveïdors dels consells comarcals puguin ser ateses amb càrrec a aquest mecanisme. Aquesta modificació esdevé urgent atès que aquesta tercera fase d'aquest mecanisme ja s'ha iniciat.

En el conjunt i en cadascuna de les mesures que s'adopten, concorren, per la seva naturalesa i la finalitat les circumstàncies de necessitat extraordinària i urgent que exigeix l'article 86 de la Constitució espanyola com a pressupostos habilitadors per a l'aprovació d'un reial decret llei.

En virtut d'això, fent ús de l'autorització que conté l'article 86 de la Constitució espanyola, a proposta dels ministres d'Hisenda i Administracions Públiques, de Foment i d'Ocupació i Seguretat Social, i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres, en la reunió del dia 2 d'agost de 2013,

DISPOSO:

CAPÍTOL I

Modificacions normatives en matèria d'infraestructures i del transport

Article 1. *Modificació de la Llei 21/2003, de 7 de juliol, de seguretat aèria.*

Es modifica la lletra c) de l'apartat 2 de l'article 92 de la Llei 21/2003, de 7 de juliol, de seguretat aèria, que queda redactat de la manera següent:

«c) Ajust per dèficit. Si en els exercicis de 2014, 2015, 2016, 2017 i 2018 el resultat de l'aplicació d'aquesta fórmula condueix a un increment superior al 2,5% el 2014, al 4,5% el 2015, i al 5,5% els tres anys successius, l'increment màxim a aplicar és el que resulti d'aplicar aquests percentatges, i es recuperarà al llarg dels cinc propers exercicis el possible dèficit produït tant durant aquests exercicis com en el de 2013, com a conseqüència de l'increment real que s'arribi a aplicar. El dèficit acumulat ha de ser capitalitzat, des del moment de la seva generació fins al del seu cobrament efectiu, a una taxa equivalent al cost mitjà ponderat de capital abans d'impostos d'Aena Aeropuertos, SA.

Si durant el període que preveu el paràgraf anterior, 2014 a 2018, l'aplicació de la fórmula llança en alguna anualitat un resultat inferior als màxims establerts, es poden aplicar aquests màxims per tal que Aena Aeropuertos, SA pugui recuperar des d'aquest moment el dèficit en què hagi incorregut.»

Article 2. *Modificació de la Llei 39/2003, de 17 de novembre, del sector ferroviari.*

La Llei 39/2003, de 17 de novembre, del sector ferroviari, queda modificada de la manera següent:

U. La lletra l) de l'article 21 queda redactada de la manera següent:

«l) La proposta de modificació i actualització dels cànons per utilització de les infraestructures ferroviàries, la seva determinació, així com el cobrament d'aquests i, si s'escau de les tarifes per prestació de serveis addicionals, complementaris i auxiliars.»

Dos. S'afegeix un segon paràgraf a l'apartat 1 de l'article 73, que té la redacció següent:

«Aquesta secció estableix el marc general dels cànons, que ha de permetre a l'administrador d'infraestructures ferroviàries la determinació dels que siguin aplicables a cadascuna de línies, trams, estacions i altres instal·lacions de la Xarxa Ferroviària d'Interès General que administri.»

Tres. Els apartats 5 i 6 de l'article 73 queden redactats de la manera següent:

«5. Així mateix, s'ha de tenir en compte per a l'establiment de la quantia dels cànons ferroviaris, d'acord amb l'explotació eficaç de la Xarxa Ferroviària d'Interès General, consideracions que reflecteixin el grau de congestió de la infraestructura i un correcte funcionament d'aquesta, el foment de nous serveis de transport ferroviari, així com la necessitat d'incentivar l'ús de línies infrautilitzades, i garantir, en tot cas, una competència òptima entre les empreses ferroviàries.

El sistema de cànons ha d'incentivar les empreses ferroviàries i el mateix administrador d'infraestructures ferroviàries a reduir al mínim les pertorbacions i a millorar el funcionament de la Xarxa Ferroviària d'Interès General. Els principis bàsics d'aquest sistema d'incentius s'apliquen a tota la xarxa. Aquest sistema pot incloure la imposició de penalitzacions per accions que pertorbin el funcionament de la xarxa, la concessió d'indemnitzacions a les empreses que les pateixin i la concessió de primes als resultats millors del que s'hagi previst.

6. Mitjançant ordre del Ministeri de Foment, s'han de desenvolupar i actualitzar els principis bàsics d'aplicació dels sistemes de bonificacions i incentius que estableixen els apartats anteriors. En particular, en relació amb el sistema d'incentius per reduir les pertorbacions i millorar el funcionament l'ordre ha d'establir, almenys:

- a) Procediments de càlcul de temps de viatge i marges de puntualitat.
- b) Classificació dels retards i les pertorbacions.
- c) Procediments de còmput de retards i d'imputació de responsabilitats de la pertorbació.
- d) Períodes de càlcul.
- e) Procediments de valoració dels retards i de liquidació.
- f) Procediments de resolució de conflictes.
- g) Obligacions d'informació periòdica del sistema.

Així mateix, també mitjançant ordre del Ministeri de Foment, es poden desenvolupar i completar els elements que componen el marc general dels cànon, respectant les competències pròpies del Ministeri de Foment, segons el marc legal vigent.

Aquestes ordres han de ser rebre prèviament l'informe de la Comissió Delegada del Govern per a Assumptes Econòmics.»

Quatre. L'article 77 queda redactat de la manera següent:

«Article 77. *Actualització.*

1. La proposta de modificació o actualització de les quanties resultants del que estableixen els articles 74 i 75 ha de ser elaborada per l'administrador d'infraestructures ferroviàries, juntament amb la memòria economicofinancera corresponent sobre el cost o el valor del recurs o l'activitat de què es tracti i la justificació de la quantia proposada, la qual s'ha d'ajustar al que estableix l'article 20.1 de la Llei 8/1989, de 13 d'abril, de taxes i preus públics.

Aquesta proposta s'ha de sotmetre a consulta de les empreses ferroviàries i a informe de la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència, i ha d'establir els valors concrets dels paràmetres dels cànon, i particularitzar, si s'escau, en cada línia, element de la xarxa o períodes d'aplicació.

2. Els valors així obtinguts s'han de remetre al Ministeri de Foment per a la comprovació de la seva adequació al marc general dels cànon i a la resta del marc legal i competencial vigent, i la seva inclusió en els avantprojectes de les lleis de pressupostos generals de l'Estat.»

Cinc. La lletra j) de l'apartat 1 de l'article 81 té la redacció següent:

«j) El desenvolupament del marc general de cànon i del sistema d'incentius, així com la comprovació que la proposta de cànon elaborada per l'administrador d'infraestructures ferroviàries s'adequa al marc general dels cànon i als objectius i les finalitats que se li estableixin.»

Sis. S'afegeix una nova disposició addicional dotzena, amb la redacció següent:

«Disposició addicional dotzena. *Assistència integral a afectats per accidents ferroviaris.*

Les víctimes dels accidents que es produeixin en l'àmbit del transport ferroviari de competència estatal i els seus familiars tenen dret a una assistència integral que garanteixi una adequada atenció i suport. El Govern ha de desplegar per reglament les mesures relatives a l'assistència per accidents de transport ferroviari.»

Article 3. *Modificació de la Llei 17/2012, de 27 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a 2013.*

La Llei 17/2012, de 27 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a 2013, queda modificada de la manera següent:

L'import autoritzat a l'annex III de la Llei 17/2012, de 27 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a 2013, per a les operacions de crèdit a concertar per l'Administrador d'Infraestructures Ferroviàries (ADIF) en any esmentat, queda fixat en 1.684.298,00 milers d'euros.

Aquesta autorització s'entén realitzada en els mateixos termes que recull l'annex III de la Llei esmentada.

Article 4. *Cobertura financera subsidiària per a l'atenció immediata de les persones afectades per l'accident ferroviari esdevingut el dia 24 de juliol de 2013.*

L'entitat pública empresarial Operadora pot abonar, en els termes i els casos que legalment sigui procedent, les quantitats que, per damunt de les que siguin pagades per l'assegurança obligatòria de viatgers o anticipades a compte en concepte de responsabilitat civil per l'entitat asseguradora, siguin necessàries per atendre les necessitats econòmiques immediates de les persones amb dret a indemnització. Si s'escau, l'aplicació d'aquestes quantitats per Operadora també té el caràcter d'avançament a compte de les indemnitzacions que siguin reconegudes i no predetermina el dret ni la quantia de la indemnització, ni suposa el reconeixement de responsabilitat patrimonial.

CAPÍTOL II

Modificacions en matèria de protecció social del treball a temps parcial

Article 5. *Modificació del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny.*

La disposició addicional setena del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, queda modificada de la manera següent:

U. La regla segona de l'apartat 1 queda redactada en els termes següents:

«Segona. *Períodes de cotització.*

Per acreditar els períodes de cotització necessaris per causar dret a les prestacions de jubilació, incapacitat permanent, defunció i supervivència, incapacitat temporal, maternitat i paternitat, s'apliquen les regles següents:

a) S'han de tenir en compte els diferents períodes durant els quals el treballador hagi estat d'alta amb un contracte a temps parcial, sigui quina sigui la durada de la jornada realitzada en cadascun d'aquests.

A aquest efecte, el coeficient de parcialitat, que està determinat pel percentatge de la jornada realitzada a temps parcial respecte de la jornada realitzada per un treballador a temps complet comparable, s'aplica sobre el període d'alta amb contracte a temps parcial, i el resultat és el nombre de dies que es consideren efectivament cotitzats en cada període.

Al nombre de dies que resultin se li han de sumar, si s'escau, els dies cotitzats a temps complet, i el resultat és el total de dies de cotització acreditats computables per a l'accés a les prestacions.

b) Una vegada determinat el nombre de dies de cotització acreditats, s'ha de procedir a calcular el coeficient global de parcialitat, i aquest és el percentatge que representa el nombre de dies treballats i acreditats com a cotitzats, d'acord amb el

que estableix la lletra a) anterior, sobre el total de dies en alta al llarg de tota la vida laboral del treballador. En cas que es tracti de subsidi per incapacitat temporal, el càlcul del coeficient global de parcialitat s'ha de fer exclusivament sobre els últims cinc anys. Si es tracta del subsidi per maternitat i paternitat, el coeficient global de parcialitat es calcula sobre els últims set anys o, si s'escau, sobre tota la vida laboral.

c) El període mínim de cotització exigida als treballadors a temps parcial per a cadascuna de les prestacions econòmiques que ho tinguin establert és el resultat d'aplicar al període regulat amb caràcter general el coeficient global de parcialitat a què es refereix la lletra b).

En els supòsits en els quals, a l'efecte de l'accés a la prestació econòmica corresponent, s'exigeixi que una part o la totalitat del període mínim de cotització exigida estigui comprès en un termini de temps determinat, el coeficient global de parcialitat s'aplica per fixar el període de cotització exigible. L'espai temporal en què ha d'estar comprès el període exigible ha de ser, sempre, el que s'estableix amb caràcter general per a la prestació respectiva.»

Dos. El paràgraf c) de la regla tercera de l'apartat 1 queda redactat en els termes següents:

«c) Als efectes de la determinació de la quantia de les pensions de jubilació i d'incapacitat permanent derivada de malaltia comuna, el nombre de dies cotitzats que resultin del que estableix el segon paràgraf de la lletra a) de la regla segona, s'incrementa amb l'aplicació del coeficient de l'1,5, sense que el nombre de dies resultant pugui ser superior al període d'alta a temps parcial.

El percentatge a aplicar sobre la respectiva base reguladora es determina de conformitat amb l'escala general a què es refereix l'apartat 1 de l'article 163 i la disposició transitòria vint-i-unena, amb l'excepció següent:

Quan l'interessat acreditati un període de cotització inferior a quinze anys, considerant la suma dels dies a temps complet amb els dies a temps parcial incrementats ja aquests últims amb el coeficient de l'1,5, el percentatge a aplicar sobre la respectiva base reguladora és l'equivalent al que resulti d'aplicar a 50 el percentatge que representi el període de cotització acreditat pel treballador sobre quinze anys.»

CAPÍTOL III

Modificacions en matèria d'ocupació i protecció per desocupació

Article 6. *Modificació del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny.*

El text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, queda modificat de la manera següent:

U. S'afegeix una nova lletra e) a l'article 207, amb la redacció següent:

«e) Estar inscrit com a demandant d'ocupació en el servei públic d'ocupació competent.»

Dos. El títol i l'apartat 1 de l'article 209 queden redactats en els termes següents:

«Article 209. *Sol·licitud, naixement i conservació del dret a les prestacions.*

1. Les persones que compleixin els requisits que estableix l'article 207 d'aquesta Llei han de sol·licitar a l'entitat gestora competent el reconeixement del dret a les prestacions que neix a partir del fet que es produeixi la situació legal de desocupació, sempre que se sol·liciti dins el termini dels quinze dies següents. La

sol·licitud requereix la inscripció com a demandant d'ocupació. Així mateix, en la data de sol·licitud s'ha de subscriure el compromís d'activitat al qual es refereix l'article 231 d'aquesta Llei.

La inscripció com a demandant d'ocupació s'ha de mantenir durant tot el període de durada de la prestació com a requisit necessari per a la conservació de la percepció, i se suspèn l'abonament, en cas que s'incompleixi el requisit esmentat, d'acord amb el que estableix l'article 212 d'aquesta Llei.»

Tres. S'afegeixen dues noves lletres f) i g) a l'apartat 1 de l'article 212, amb la redacció següent:

«f) En els supòsits de trasllat de residència a l'estranger en els quals el beneficiari declari que és per a la recerca o realització de treball, perfeccionament professional o cooperació internacional, per un període continuat inferior a dotze mesos, sempre que la sortida a l'estranger estigui prèviament comunicada i autoritzada per l'entitat gestora, sense perjudici de l'aplicació del que es preveu sobre l'exportació de les prestacions en les normes de la Unió Europea.

g) En els supòsits d'estada a l'estranger per un període, continuat o no, de fins a 90 dies com a màxim durant cada any natural, sempre que la sortida a l'estranger estigui prèviament comunicada i autoritzada per l'entitat gestora.

No té la consideració d'estada ni de trasllat de residència la sortida a l'estranger per un temps no superior a 15 dies naturals per una sola vegada cada any, sense perjudici del compliment de les obligacions que estableix l'article 231.1.»

Quatre. Es modifica l'apartat 3 de l'article 212, que queda redactat de la manera següent:

«3. L'incompliment, per part dels beneficiaris de les prestacions per desocupació, de l'obligació de presentar, dins els terminis establerts, els documents que els siguin requerits, sempre que aquests puguin afectar la conservació del dret a les prestacions, pot donar lloc al fet que l'entitat gestora adopti les mesures preventives necessàries, mitjançant la suspensió de l'abonament de les prestacions, fins que els beneficiaris compareguin davant d'aquella acreditant que compleixen els requisits legals establerts per al manteniment del dret, que es reprèn a partir de la data de la compareixença.

Així mateix, l'entitat gestora suspèn l'abonament de les prestacions durant els períodes en els quals els beneficiaris no constin inscrits com a demandants d'ocupació en el servei públic d'ocupació, i es reprèn a partir de la data de la nova inscripció prèvia compareixença davant l'entitat gestora acreditant la inscripció, llevat que sigui procedent el manteniment de la suspensió de la prestació o la seva extinció per alguna de les causes previstes en aquesta norma o en una altra.»

Cinc. Es modifica el primer paràgraf de la lletra b) de l'apartat 4 de l'article 212, amb la redacció següent:

«b) Amb la sol·licitud prèvia de l'interessat, en els supòsits recollits en els paràgrafs b), c), d), e), f) i g) de l'apartat 1, sempre que s'acrediti que ha finalitzat la causa de suspensió, que, si s'escau, aquella causa constitueix situació legal de desocupació, o que, si s'escau, es manté el requisit de manca de rendes o existència de responsabilitats familiars. En el supòsit de la lletra d) de l'apartat 1, amb referència als treballadors per compte propi de menys de 30 anys d'edat que causin alta inicial en el règim especial de la Seguretat Social dels treballadors per compte propi o autònoms o en el règim especial de la Seguretat Social dels treballadors del mar, la prestació per desocupació es pot reprendre quan el treball per compte propi sigui de durada inferior a seixanta mesos.»

Sis. Es modifica la lletra g) de l'apartat 1 de l'article 213, que queda redactada en els termes següents:

«g) Trasllet de residència o estada a l'estranger, excepte en els supòsits que siguin causa de suspensió recollits a les lletres f) i g) de l'article 212.1.»

Set. S'afegeix un nou apartat 4 a l'article 215, amb la redacció següent:

«4. En totes les modalitats de subsidi que estableix l'apartat 1 s'exigeix el requisit d'estar inscrit i mantenir la inscripció com a demandant d'ocupació en els mateixos termes que preveuen l'article 207 e) i l'article 209.1 d'aquesta Llei.»

Vuit. Es modifica la lletra h) de l'apartat 1 de l'article 231, que queda redactada en els termes següents:

«h) Inscriure's com a demandant d'ocupació, mantenir la inscripció i complir les exigències del compromís d'activitat en els termes que estableix l'article 27 de la Llei 56/2003, de 16 de desembre, d'ocupació.»

Nou. Es modifica la lletra c) de l'article 233, que queda redactada en els termes següents:

«c) Les relatives a la imposició de sancions als treballadors de conformitat amb el que estableix l'article 48.5 del text refós de la Llei sobre infraccions i sancions en l'ordre social.»

Article 7. Modificació de la Llei 56/2003, de 16 de desembre, d'ocupació.

L'apartat 4 de l'article 27 de la Llei 56/2003, de 16 de desembre, d'ocupació, queda modificat en els termes següents:

«4. Els beneficiaris de prestacions i subsidis per desocupació inscrits als serveis públics d'ocupació, una vegada hagin subscrit el compromís d'activitat, han de participar en les polítiques actives d'ocupació que es determinin en l'itinerari d'inserció, sense perjudici del que disposa l'últim paràgraf de l'article 231.1 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social. Els serveis públics d'ocupació competents han de verificar el compliment de les obligacions derivades de la subscripció del compromís d'activitat dels beneficiaris de prestacions i subsidis per desocupació, i comunicar la sanció imposada, si s'escau, en el moment en què s'imposi, al Servei Públic d'Ocupació Estatal perquè aquest l'executi.

Els serveis públics d'ocupació competents han de verificar, així mateix, el compliment de l'obligació dels beneficiaris de mantenir-se inscrits com a demandants d'ocupació, i han de comunicar els incompliments d'aquesta obligació al Servei Públic d'Ocupació Estatal en el moment en què es produeixin o es coneguin. Aquesta comunicació es pot fer per mitjans electrònics i és document suficient perquè el Servei Públic d'Ocupació Estatal iniciï el procediment sancionador que correspongui.»

Article 8. Modificació del text refós de la Llei sobre infraccions i sancions en l'ordre social, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2000, de 4 d'agost.

El text refós de la Llei sobre infraccions i sancions en l'ordre social, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2000, de 4 d'agost, queda modificat de la manera següent:

U. Es modifica l'apartat 13 de l'article 22, amb la redacció següent:

«13. L'incompliment de l'obligació de comunicar a l'entitat gestora de la prestació per desocupació, amb caràcter previ a la seva efectivitat, les mesures d'acomiadament col·lectiu o de suspensió o reducció de jornada, en la forma i amb

el contingut establert reglamentàriament, així com la no comunicació, abans es produeixin, de les variacions que s'originin sobre el calendari inicialment disposat, en relació amb la concreció i la individualització per treballador dels dies de suspensió o reducció de jornada, així com, en aquest últim cas, l'horari de treball afectat per la reducció.»

Dos. Es modifiquen les lletres a) i d) de l'apartat 3 i s'afegeix un nou apartat 4 a l'article 24, amb la redacció següent:

«a) No comparèixer, previ requeriment, davant els serveis públics d'ocupació o les agències de col·locació quan exerceixin activitats en l'àmbit de la col·laboració amb aquells, excepte per una causa justificada.»

«d) No facilitar als serveis públics d'ocupació la informació necessària per garantir la recepció de les seves notificacions i comunicacions.

Les citacions o comunicacions efectuades per mitjans electrònics s'entenen vàlides a l'efecte de notificacions sempre que els treballadors hagin expressat prèviament el seu consentiment.»

«4. En el cas de sol·licitants o beneficiaris de prestacions per desocupació de nivell contributiu o assistencial, els incompliments següents davant l'entitat gestora de les prestacions:

a) No facilitar la informació necessària per garantir la recepció de les notificacions i comunicacions.

Les citacions o comunicacions efectuades per mitjans electrònics s'entenen vàlides a l'efecte de notificacions sempre que els treballadors hagin expressat prèviament el seu consentiment.

b) No complir el requisit, exigit per a la conservació de la percepció de la prestació, d'estar inscrit com a demandant d'ocupació en els termes que estableixen els articles 209.1 i 215.4 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, excepte per causa justificada.»

Tres. Es modifica l'apartat 3 de l'article 25, amb la redacció següent:

«3. No comunicar, excepte per causa justificada, les baixes en les prestacions en el moment en què es produeixin situacions que determinin la suspensió o l'extinció del dret, o quan es deixin de reunir els requisits per al dret a la seva percepció quan per qualsevol d'aquestes causes s'hagi percebut indegudament la prestació, sempre que la conducta no estigui tipificada com a infracció lleu a l'article 24.4.b) d'aquesta Llei.»

Quatre. El primer paràgraf de la lletra a) i la lletra c) de l'apartat 1 i l'apartat 4 de l'article 47 queden redactats en els termes següents:

«a) Les lleus, amb pèrdua de la pensió o prestació durant un mes. En el cas de les prestacions per desocupació de nivell contributiu o assistencial, les infraccions lleus tipificades en els apartats 2, 3 i 4 de l'article 24 se sancionen de conformitat amb l'escala següent:

- 1.ª infracció. Pèrdua d'1 mes de prestacions.
- 2.ª infracció. Pèrdua de 3 mesos de prestacions.
- 3.ª infracció. Pèrdua de 6 mesos de prestacions.
- 4.ª infracció. Extinció de prestacions.»

«c) Les molt greus, amb pèrdua de la pensió o prestacions durant un període de sis mesos, i en el cas de les prestacions o subsidis per desocupació o de la prestació per cessament d'activitat del treballador autònom, amb l'extinció.

Igualment, se'ls pot excloure del dret a percebre qualsevol prestació econòmica i, si s'escau, ajuda de foment d'ocupació durant un any, així com del dret a participar durant aquest període a formació professional per a l'ocupació.»

«4. La imposició de les sancions per les infraccions previstes en aquesta subsecció s'ha de portar a terme d'acord amb el que preveu l'article 48.4 i 5 d'aquesta Llei, respectant la competència respectiva de l'òrgan sancionador i establint la cooperació necessària per a l'execució de la sanció imposada, quan aquesta correspongui a la competència d'un altre òrgan.»

Cinc. L'apartat 5 de l'article 48 queda redactat en els termes següents:

«5. La imposició de sancions per infraccions en matèria de Seguretat Social als treballadors correspon, a proposta de la Inspecció de Treball i Seguretat Social, a l'entitat gestora o servei comú de la Seguretat Social competent. En el cas d'infraccions comeses per sol·licitants o beneficiaris de les prestacions per desocupació de nivell contributiu o assistencial, la competència correspon a l'entitat gestora d'aquestes, excepte en el cas de les infraccions que contenen els articles 24.3 i 25.4 d'aquesta Llei, en què la imposició de la sanció correspon al servei públic d'ocupació competent que ha de comunicar la sanció, en el moment en què s'imposi, a l'entitat gestora de les prestacions per desocupació per a la seva execució per aquesta.»

CAPÍTOL IV

Modificacions en matèria laboral

Article 9. *Modificació del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1995, de 24 de març.*

El text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1995, de 24 de març, queda modificat de la manera següent:

U. Es modifica l'apartat 2 de l'article 40, que queda redactat de la manera següent:

«2. El trasllat a què es refereix l'apartat anterior ha d'anar precedit d'un període de consultes amb els representants legals dels treballadors d'una durada no superior a quinze dies, quan afecti la totalitat del centre de treball, sempre que aquest ocupi més de cinc treballadors, o quan, sense que afecti la totalitat del centre de treball, en un període de noranta dies compregui un nombre de treballadors de, com a mínim:

- a) Deu treballadors, a les empreses que ocupin menys de cent treballadors.
- b) El 10 per cent del nombre de treballadors de l'empresa en aquelles que ocupin entre cent i tres-cents treballadors.
- c) Trenta treballadors a les empreses que ocupin més de tres-cents treballadors.

Aquest període de consultes ha de versar sobre les causes motivadores de la decisió empresarial i la possibilitat d'evitar-ne o reduir-ne els efectes, així com sobre les mesures necessàries per atenuar-ne les conseqüències per als treballadors afectats. La consulta s'ha de portar a terme en una única comissió negociadora, per bé que, si hi ha diversos centres de treball, queda circumscrita als centres afectats pel procediment. La comissió negociadora està integrada per un màxim de tretze membres en representació de cadascuna de les parts.

La intervenció com a interlocutors davant la direcció de l'empresa en el procediment de consultes correspon als subjectes indicats a l'article 41.4, en l'ordre i les condicions que aquest assenyala.

La comissió representativa dels treballadors ha de quedar constituïda amb caràcter previ a la comunicació empresarial d'inici del procediment de consultes. A aquest efecte, la direcció de l'empresa ha de comunicar de manera fefaent als treballadors o als seus representants la intenció d'iniciar el procediment. El termini màxim per a la constitució de la comissió representativa és de set dies des de la data de la comunicació, llevat que algun dels centres de treball que hagi d'estar afectat pel procediment no tingui representants legals dels treballadors, cas en què el termini és de quinze dies.

Transcorregut el termini màxim per a la constitució de la comissió representativa, la direcció de l'empresa pot comunicar l'inici del període de consultes als representants dels treballadors. La falta de constitució de la comissió representativa no impedeix l'inici i el transcurs del període de consultes, i la seva constitució amb posterioritat al seu inici no comporta, en cap cas, l'ampliació de la durada.

L'obertura del període de consultes i les posicions de les parts després de la seva conclusió han de ser notificades a l'autoritat laboral per al seu coneixement.

Durant el període de consultes, les parts han de negociar de bona fe, amb vista a la consecució d'un acord. Aquest acord requereix la conformitat de la majoria dels representants legals dels treballadors o, si s'escau, de la majoria dels membres de la comissió representativa dels treballadors sempre que, en tots dos casos, representin la majoria dels treballadors del centre o els centres de treball afectats.

Després de la finalització del període de consultes l'empresari ha de notificar als treballadors la decisió sobre el trasllat, que es regeix a tots els efectes pel que disposa l'apartat 1 d'aquest article.

Contra les decisions a què es refereix aquest apartat es pot reclamar en conflicte col·lectiu, sense perjudici de l'acció individual que preveu l'apartat 1 d'aquest article. La interposició del conflicte paralitza la tramitació de les accions individuals iniciades, fins a la seva resolució.

L'acord amb els representants legals dels treballadors en el període de consultes s'entén sense perjudici del dret dels treballadors afectats a l'exercici de l'opció que preveu el paràgraf tercer de l'apartat 1 d'aquest article.

L'empresari i la representació legal dels treballadors poden acordar en qualsevol moment la substitució del període de consultes a què es refereix aquest apartat per l'aplicació del procediment de mediació o arbitratge que sigui aplicable en l'àmbit de l'empresa, que s'ha de desenvolupar dins el termini màxim assenyalat per al període esmentat.»

Dos. Es modifica l'apartat 4 de l'article 41, que queda redactat de la manera següent:

«4. Sense perjudici dels procediments específics que es puguin establir en la negociació col·lectiva, la decisió de modificació substancial de condicions de treball de caràcter col·lectiu ha d'anar precedida d'un període de consultes amb els representants legals dels treballadors, de durada no superior a quinze dies, que ha de versar sobre les causes motivadores de la decisió empresarial i la possibilitat d'evitar-ne o reduir-ne els efectes, així com sobre les mesures necessàries per atenuar-ne les conseqüències per als treballadors afectats. La consulta s'ha de portar a terme en una única comissió negociadora, per bé que, si hi ha diversos centres de treball, queda circumscrita als centres afectats pel procediment. La comissió negociadora està integrada per un màxim de tretze membres en representació de cadascuna de les parts.

La intervenció com a interlocutors davant la direcció de l'empresa en el procediment de consultes correspon a les seccions sindicals si aquestes així ho acorden, sempre que tinguin la representació majoritària en els comitès d'empresa o entre els delegats de personal dels centres de treball afectats, cas en què representen tots els treballadors dels centres afectats.

En defecte del que preveu el paràgraf anterior, la intervenció com a interlocutors es regeix per les regles següents:

a) Si el procediment afecta un únic centre de treball, correspon al comitè d'empresa o als delegats de personal. En el cas que en el centre de treball no hi hagi representació legal dels treballadors, aquests poden optar per atribuir la seva representació per a la negociació de l'acord, a elecció seva, a una comissió d'un màxim de tres membres integrada per treballadors de la mateixa empresa i elegida per aquests democràticament o a una comissió del mateix nombre de components designats, segons la seva representativitat, pels sindicats més representatius i representatius del sector al qual pertanyi l'empresa i que estiguin legitimats per formar part de la comissió negociadora del conveni col·lectiu aplicable a aquesta.

En el cas que la negociació es dugui a terme amb la comissió els membres de la qual siguin designats pels sindicats, l'empresari pot atribuir la seva representació a les organitzacions empresarials en les quals estigui integrat, que poden ser les mateixes més representatives en l'àmbit autonòmic, i independentment de l'organització en la qual estigui integrat tingui caràcter intersectorial o sectorial.

b) Si el procediment afecta més d'un centre de treball, la intervenció com a interlocutors correspon:

En primer lloc, al comitè intercentres, sempre que tingui atribuïda aquesta funció en el conveni col·lectiu en què se n'hagi acordat la creació.

Altrament, a una comissió representativa que s'ha de constituir d'acord amb les regles següents:

1.ª Si tots els centres de treball afectats pel procediment disposen de representants legals dels treballadors, la comissió ha d'estar integrada per aquests.

2.ª Si algun dels centres de treball afectats té representants legals dels treballadors i d'altres no, la comissió ha d'estar integrada únicament per representants legals dels treballadors dels centres que tinguin els representants. I tot això llevat que els treballadors dels centres que no tinguin representants legals optin per designar la comissió a què es refereix el paràgraf a), cas en què la comissió representativa ha d'estar integrada conjuntament per representants legals dels treballadors i per membres de les comissions que preveu el paràgraf esmentat, proporcionalment al nombre de treballadors que representin.

En el cas que un o diversos centres de treball afectats pel procediment que no tinguin representants legals dels treballadors optin per no designar la comissió del paràgraf a), s'assigna la seva representació als representants legals dels treballadors dels centres de treball afectats que en tinguin, proporcionalment al nombre de treballadors que representin.

3.ª Si cap dels centres de treball afectats pel procediment té representants legals dels treballadors, la comissió representativa ha d'estar integrada pels qui siguin escollits per membres i entre els membres de les comissions designades en els centres de treball afectats de conformitat amb el que disposa el paràgraf a), en proporció al nombre de treballadors que representin.

En tots els casos que preveu aquest apartat, si com a resultat de l'aplicació de les regles indicades anteriorment el nombre inicial de representants és superior a tretze, aquests han d'escollir ells mateixos i entre ells mateixos un màxim de tretze, proporcionalment al nombre de treballadors que representin.

La comissió representativa dels treballadors ha de quedar constituïda amb caràcter previ a la comunicació empresarial d'inici del procediment de consultes. A aquest efecte, la direcció de l'empresa ha de comunicar de manera fefaent als treballadors o als seus representants la intenció d'iniciar el procediment de modificació substancial de les condicions de treball. El termini màxim per a la constitució de la comissió representativa és de set dies des de la data de la

comunicació, llevat que algun dels centres de treball que hagi d'estar afectat pel procediment no tingui representants legals dels treballadors, cas en què el termini és de quinze dies.

Transcorregut el termini màxim per a la constitució de la comissió representativa, la direcció de l'empresa pot comunicar l'inici del període de consultes als representants dels treballadors. La falta de constitució de la comissió representativa no impedeix l'inici i el transcurs del període de consultes, i la seva constitució amb posterioritat al seu inici no comporta, en cap cas, l'ampliació de la durada.

Durant el període de consultes, les parts han de negociar de bona fe, amb vista a la consecució d'un acord. Aquest acord requereix la conformitat de la majoria dels representants legals dels treballadors o, si s'escau, de la majoria dels membres de la comissió representativa dels treballadors sempre que, en tots dos casos, representin la majoria dels treballadors del centre o els centres de treball afectats.

L'empresari i la representació dels treballadors poden acordar en qualsevol moment la substitució del període de consultes pel procediment de mediació o arbitratge que hi sigui aplicable en l'àmbit de l'empresa, que s'ha de desenvolupar dins el termini màxim assenyalat per a aquest període.

Quan el període de consultes finalitzi amb acord s'ha de considerar que es donen les causes justificatives a què es refereix l'apartat 1 i només pot ser impugnat davant la jurisdicció competent per l'existència de frau, dol, coacció o abús de dret en la seva conclusió. Això sense perjudici del dret dels treballadors afectats a exercir l'opció que preveu el paràgraf segon de l'apartat 3 d'aquest article.»

Tres. Es modifica l'apartat 1 de l'article 47, que queda redactat de la manera següent:

«1. L'empresari pot suspendre el contracte de treball per causes econòmiques, tècniques, organitzatives o de producció, d'acord amb el que preveu aquest article i al procediment que es determini per reglament.

S'entén que es donen les causes econòmiques quan dels resultats de l'empresa es desprengui una situació econòmica negativa, en casos com ara l'existència de pèrdues actuals o previstes, o la disminució persistent del seu nivell d'ingressos ordinaris o vendes. En tot cas, s'entén que la disminució és persistent si durant dos trimestres consecutius el nivell d'ingressos ordinaris o vendes de cada trimestre és inferior al registrat en el mateix trimestre de l'any anterior.

S'entén que es donen causes tècniques quan es produeixin canvis, entre d'altres, en l'àmbit dels mitjans o instruments de producció; causes organitzatives quan es produeixin canvis, entre d'altres, en l'àmbit dels sistemes i mètodes de treball del personal o en la manera d'organitzar la producció, i causes productives quan es produeixin canvis, entre d'altres, en la demanda dels productes o serveis que l'empresa pretén col·locar en el mercat.

El procediment, que és aplicable sigui quin sigui el nombre de treballadors de l'empresa i del nombre d'afectats per la suspensió, s'inicia mitjançant comunicació a l'autoritat laboral competent i l'obertura simultània d'un període de consultes amb els representants legals dels treballadors d'una durada no superior a quinze dies.

La consulta s'ha de portar a terme en una única comissió negociadora, per bé que, si hi ha diversos centres de treball, queda circumscrita als centres afectats pel procediment. La comissió negociadora està integrada per un màxim de tretze membres en representació de cadascuna de les parts.

La intervenció com a interlocutors davant la direcció de l'empresa en el procediment de consultes correspon als subjectes indicats a l'article 41.4, en l'ordre i les condicions que aquest assenyala.

La comissió representativa dels treballadors ha de quedar constituïda amb caràcter previ a la comunicació empresarial d'obertura del període de consultes. A aquest efecte, la direcció de l'empresa ha de comunicar de manera fefaent als treballadors o als seus representants la intenció d'iniciar el procediment. El termini màxim per a la constitució de la comissió representativa és de set dies des de la

data de la comunicació, llevat que algun dels centres de treball que hagi d'estar afectat pel procediment no tingui representants legals dels treballadors, cas en què el termini és de quinze dies.

Transcorregut el termini màxim per a la constitució de la comissió representativa, la direcció de l'empresa pot comunicar formalment als representants dels treballadors i a l'autoritat laboral l'inici del període de consultes. La falta de constitució de la comissió representativa no impedeix l'inici i el transcurs del període de consultes, i la seva constitució amb posterioritat al seu inici no comporta, en cap cas, l'ampliació de la durada.

L'autoritat laboral ha de traslladar la comunicació empresarial a l'entitat gestora de les prestacions per desocupació i obtenir l'informe preceptiu de la Inspecció de Treball i Seguretat Social sobre els punts de la comunicació esmentada i sobre el desenvolupament del període de consultes. L'informe ha de ser evacuat dins el termini improrrogable de quinze dies des de la notificació a l'autoritat laboral de la finalització del període de consultes i queda incorporat al procediment.

Quan el període de consultes finalitzi amb acord, es considera que es donen les causes justificatives a què es refereix el paràgraf primer i només pot ser impugnat davant la jurisdicció competent per l'existència de frau, dol, coacció o abús de dret en la seva conclusió.

Durant el període de consultes, les parts han de negociar de bona fe, amb vista a la consecució d'un acord. Aquest acord requereix la conformitat de la majoria dels representants legals dels treballadors o, si s'escau, de la majoria dels membres de la comissió representativa dels treballadors sempre que, en tots dos casos, representin la majoria dels treballadors del centre o els centres de treball afectats.

L'empresari i la representació dels treballadors poden acordar en qualsevol moment la substitució del període de consultes pel procediment de mediació o arbitratge que hi sigui aplicable en l'àmbit de l'empresa, que s'ha de desenvolupar dins el termini màxim assenyalat per a aquest període.

Després de la finalització del període de consultes, l'empresari ha de notificar als treballadors i a l'autoritat laboral la decisió sobre la suspensió de contractes, que produeix efectes a partir de la data de la seva comunicació a l'autoritat laboral, llevat que en aquesta se'n prevegi una de posterior. L'autoritat laboral ha de comunicar la decisió empresarial a l'entitat gestora de la prestació de desocupació.

Si en el termini de quinze dies des de la data de l'última reunió celebrada en el període de consultes, l'empresari no ha comunicat als representants dels treballadors i a l'autoritat laboral la decisió sobre la suspensió de contractes, es produeix la caducitat del procediment en els termes que s'estableixin per reglament.

La decisió empresarial pot ser impugnada per l'autoritat laboral a petició de l'entitat gestora de la prestació per desocupació quan aquella pugui tenir per objecte l'obtenció indeguda de les prestacions per part dels treballadors afectats per inexistència de la causa motivadora de la situació legal de desocupació.

Contra les decisions a què es refereix aquest apartat pot reclamar el treballador davant la jurisdicció social que ha de declarar la mesura justificada o injustificada. En aquest últim cas, la sentència ha de declarar la represa immediata del contracte de treball i condemnar l'empresari al pagament dels salaris que el treballador hagi deixat de percebre fins a la data de la represa del contracte o, si s'escau, a l'abonament de les diferències que sigui procedent respecte a l'import rebut en concepte de prestacions per desocupació durant el període de suspensió, sense perjudici del reintegrament que sigui procedent fer per l'empresari de l'import d'aquestes prestacions a l'entitat gestora del pagament d'aquestes. Quan la decisió empresarial afecti un nombre de treballadors igual o superior als llindars que preveu l'article 51.1 d'aquesta Llei es pot reclamar en conflicte col·lectiu, sense perjudici de l'acció individual. La interposició del conflicte col·lectiu paralitza la tramitació de les accions individuals iniciades, fins a la seva resolució.»

Quatre. Es modifiquen els apartats 2 i 4 de l'article 51, que queden redactats de la manera següent:

«2. L'acomiadament col·lectiu ha d'anar precedit d'un període de consultes amb els representants legals dels treballadors d'una durada no superior a trenta dies naturals, o de quinze en el cas d'empreses de menys de cinquanta treballadors. La consulta amb els representants legals dels treballadors ha de versar, com a mínim, sobre les possibilitats d'evitar o reduir els acomiadaments col·lectius i d'atenuar-ne les conseqüències mitjançant el recurs a mesures socials d'acompanyament, com ara mesures de recol·locació o accions de formació o reciclatge professional per a la millora de l'ocupabilitat. La consulta s'ha de portar a terme en una única comissió negociadora, per bé que, si hi ha diversos centres de treball, queda circumscrita als centres afectats pel procediment. La comissió negociadora està integrada per un màxim de tretze membres en representació de cadascuna de les parts.

La intervenció com a interlocutors davant la direcció de l'empresa en el procediment de consultes correspon als subjectes indicats a l'article 41.4, en l'ordre i les condicions que aquest assenyala.

La comissió representativa dels treballadors ha de quedar constituïda amb caràcter previ a la comunicació empresarial d'obertura del període de consultes. A aquests efectes, la direcció de l'empresa ha de comunicar de manera fefaent als treballadors o als seus representants la intenció d'iniciar el procediment d'acomiadament col·lectiu. El termini màxim per a la constitució de la comissió representativa és de set dies des de la data de la comunicació, llevat que algun dels centres de treball que hagi d'estar afectat pel procediment no tingui representants legals dels treballadors, cas en què el termini és de quinze dies.

Transcorregut el termini màxim per a la constitució de la comissió representativa, la direcció de l'empresa pot comunicar formalment als representants dels treballadors i a l'autoritat laboral l'inici del període de consultes. La falta de constitució de la comissió representativa no impedeix l'inici i el transcurs del període de consultes, i la seva constitució amb posterioritat al seu inici no comporta, en cap cas, l'ampliació de la durada.

La comunicació de l'obertura del període de consultes s'ha de fer mitjançant un escrit adreçat per l'empresari als representants legals dels treballadors, una còpia del qual s'ha de fer arribar a l'autoritat laboral. En aquest escrit s'han de consignar els aspectes següents:

- a) L'especificació de les causes de l'acomiadament col·lectiu de conformitat amb el que estableix l'apartat 1.
- b) Nombre i classificació professional dels treballadors afectats per l'acomiadament.
- c) Nombre i classificació professional dels treballadors contractats habitualment l'últim any.
- d) Període previst per a la realització dels acomiadaments.
- e) Criteris tinguts en compte per a la designació dels treballadors afectats pels acomiadaments.
- f) Còpia de la comunicació adreçada als treballadors o als seus representants per la direcció de l'empresa de la seva intenció d'iniciar el procediment d'acomiadament col·lectiu.
- g) Representants dels treballadors que integren la comissió negociadora o, si s'escau, indicació de la falta de constitució d'aquesta en els terminis legals.

La comunicació als representants legals dels treballadors i a l'autoritat laboral ha d'anar acompanyada d'una memòria explicativa de les causes de l'acomiadament col·lectiu i dels altres aspectes que assenyala el paràgraf anterior, així com de la documentació comptable i fiscal i els informes tècnics, tot això en els termes que s'estableixin per reglament.

Rebuda la comunicació, l'autoritat laboral ha de traslladar-la a l'entitat gestora de les prestacions per desocupació i obtenir, amb caràcter preceptiu, l'informe de la Inspecció de Treball i Seguretat Social sobre els aspectes de la comunicació a què es refereixen els paràgrafs anteriors i sobre el desenvolupament del període de consultes. L'informe ha de ser evacuat dins el termini improrrogable de quinze dies des de la notificació a l'autoritat laboral de la finalització del període de consultes i queda incorporat al procediment.

Durant el període de consultes, les parts han de negociar de bona fe, amb vista a la consecució d'un acord.

Aquest acord requereix la conformitat de la majoria dels representants legals dels treballadors o, si s'escau, de la majoria dels membres de la comissió representativa dels treballadors sempre que, en tots dos casos, representin la majoria dels treballadors del centre o els centres de treball afectats.

L'empresari i la representació dels treballadors poden acordar en qualsevol moment la substitució del període de consultes pel procediment de mediació o arbitratge que hi sigui aplicable en l'àmbit de l'empresa, que s'ha de desenvolupar dins el termini màxim assenyalat per a aquest període.

L'autoritat laboral ha de vetllar per l'efectivitat del període de consultes que pot remetre, si s'escau, advertiments i recomanacions a les parts que no suposen, en cap cas, la paralització ni la suspensió del procediment. Igualment i sense perjudici del que estableix el paràgraf anterior, l'autoritat laboral pot realitzar durant el període de consultes, a petició conjunta de les parts, les actuacions de mediació que siguin convenients amb la finalitat de cercar solucions als problemes plantejats per l'acomiadament col·lectiu. Amb la mateixa finalitat també pot dur a terme funcions d'assistència a petició de qualsevol de les parts o per iniciativa pròpia.

Transcorregut el període de consultes, l'empresari ha de comunicar-ne el resultat a l'autoritat laboral. Si s'ha arribat a un acord, n'ha de traslladar una còpia íntegra. En cas contrari, ha de remetre als representants dels treballadors i a l'autoritat laboral la decisió final d'acomiadament col·lectiu que hagi adoptat i les condicions del mateix acord.

Si en el termini de quinze dies des de la data de l'última reunió celebrada en el període de consultes, l'empresari no ha comunicat als representants dels treballadors i a l'autoritat laboral la decisió sobre l'acomiadament col·lectiu, es produeix la caducitat del procediment d'acomiadament col·lectiu en els termes que s'estableixin per reglament.»

«4. Una vegada assolit l'acord o comunicada la decisió als representants dels treballadors, l'empresari pot notificar els acomiadaments individualment als treballadors afectats, cosa que ha de fer de conformitat amb el que estableix l'article 53.1 d'aquesta Llei. En tot cas, han d'haver transcorregut com a mínim trenta dies entre la data de la comunicació de l'obertura del període de consultes a l'autoritat laboral i la data d'efectes de l'acomiadament.»

Cinc. Es modifica l'apartat 3 de l'article 82, que queda redactat de la manera següent:

«3. Els convenis col·lectius que regula aquesta Llei obliguen tots els empresaris i treballadors inclosos dins el seu àmbit d'aplicació i durant tot el temps de la seva vigència.

Sense perjudici d'això, quan es donin causes econòmiques, tècniques, organitzatives o de producció, per acord entre l'empresa i els representants dels treballadors legitimats per negociar un conveni col·lectiu de conformitat amb el que preveu l'article 87.1, es pot procedir, amb el desenvolupament previ d'un període de consultes en els termes de l'article 41.4, a inaplicar a l'empresa les condicions de treball previstes en el conveni col·lectiu aplicable, tant si aquest és de sector o d'empresa, que afectin les matèries següents:

- a) Jornada de treball.
- b) Horari i la distribució del temps de treball.

- c) Règim de treball a torns.
- d) Sistema de remuneració i quantia salarial.
- e) Sistema de treball i rendiment.
- f) Funcions, quan excedeixin els límits que per a la mobilitat funcional preveu l'article 39 d'aquesta Llei.
- g) Millores voluntàries de l'acció protectora de la Seguretat Social.

S'entén que es donen les causes econòmiques quan dels resultats de l'empresa es desprengui una situació econòmica negativa, en casos com ara l'existència de pèrdues actuals o previstes, o la disminució persistent del seu nivell d'ingressos ordinaris o vendes. En tot cas, s'entén que la disminució és persistent si durant dos trimestres consecutius el nivell d'ingressos ordinaris o vendes de cada trimestre és inferior al registrat en el mateix trimestre de l'any anterior.

S'entén que es donen causes tècniques quan es produeixin canvis, entre d'altres, en l'àmbit dels mitjans o instruments de producció; causes organitzatives quan es produeixin canvis, entre d'altres, en l'àmbit dels sistemes i mètodes de treball del personal o en la manera d'organitzar la producció, i causes productives quan es produeixin canvis, entre d'altres, en la demanda dels productes o serveis que l'empresa pretén col·locar al mercat.

La intervenció com a interlocutors davant la direcció de l'empresa en el procediment de consultes correspon als subjectes indicats a l'article 41.4, en l'ordre i les condicions que aquest assenyala.

Quan el període de consultes finalitzi amb acord es considera que es donen les causes justificatives a què fa referència el paràgraf segon, i només pot ser impugnat davant la jurisdicció social per l'existència de frau, dol, coacció o abús de dret en la seva conclusió. L'acord ha de determinar amb exactitud les noves condicions de treball aplicables a l'empresa i la durada, que no es pot prolongar més enllà del moment en què sigui aplicable un nou conveni en l'empresa. L'acord d'inaplicació no pot donar lloc a l'incompliment de les obligacions establertes en conveni relatives a l'eliminació de les discriminacions per raons de gènere o de les que estiguin previstes, si s'escau, en el Pla d'igualtat aplicable a l'empresa. Així mateix, l'acord ha de ser notificat a la comissió paritària del conveni col·lectiu.

En cas de desacord durant el període de consultes, qualsevol de les parts pot sotmetre la discrepància a la comissió del conveni, que disposa d'un termini màxim de set dies per pronunciar-se, a comptar des que la discrepància li sigui plantejada. Quan no s'hagi sol·licitat la intervenció de la comissió o aquesta no hagi arribat a un acord, les parts han de recórrer als procediments que s'hagin establert en els acords interprofessionals d'àmbit estatal o autonòmic, que preveu l'article 83 d'aquesta Llei, per solucionar de manera efectiva les discrepàncies sorgides en la negociació dels acords a què es refereix aquest apartat, inclòs el compromís previ de sotmetre les discrepàncies a un arbitratge vinculant, cas en què el laude arbitral té la mateixa eficàcia que els acords en període de consultes i només és susceptible de recurs de conformitat amb el procediment i sobre la base dels motius que estableix l'article 91.

Quan el període de consultes finalitzi sense acord i no hi siguin aplicables els procediments als quals es refereix el paràgraf anterior o aquests no hagin solucionat la discrepància, qualsevol de les parts pot sotmetre'n la solució a la Comissió Consultiva Nacional de Convenis Col·lectius quan la inaplicació de les condicions de treball afectin centres de treball de l'empresa situats en el territori de més d'una comunitat autònoma, o als òrgans corresponents de les comunitats autònomes en els altres casos. La decisió d'aquests òrgans, que pot ser adoptada al seu si o per un àrbitre designat a aquest efecte per ells mateixos amb les garanties degudes per assegurar-ne la imparcialitat, s'ha de dictar en un termini no superior a vint-i-cinc dies a comptar de la data de la submissió del conflicte davant els òrgans esmentats. Aquesta decisió té l'eficàcia dels acords assolits en període de consultes i només és susceptible de recurs de conformitat amb el procediment i sobre la base dels motius que estableix l'article 91.

El resultat dels procediments a què es refereixen els paràgrafs anteriors que hagi finalitzat amb la inaplicació de condicions de treball s'ha de comunicar a l'autoritat laboral només a l'efecte de dipòsit.»

Article 10. *Modificació de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal.*

Es modifiquen els apartats 2 i 6 de l'article 64 de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal, amb el text següent:

«2. L'administració concursal, el deutor o els treballadors de l'empresa concursada a través dels seus representants legals, poden sol·licitar al jutge del concurs la modificació substancial de les condicions de treball i l'extinció o suspensió col·lectives dels contractes de treball en què sigui ocupador el concursat.

La representació dels treballadors en la tramitació del procediment correspon als subjectes que indica l'article 41.4 de l'Estatut dels treballadors, en l'ordre i les condicions que s'hi assenyalen. Transcorreguts els terminis que s'indiquen a l'article esmentat sense que els treballadors hagin designat representants, el jutge pot acordar la intervenció d'una comissió d'un màxim de tres membres, integrada pels sindicats més representatius i els representatius del sector al qual pertanyi l'empresa.»

«6. Durant el període de consultes, els representants dels treballadors i l'administració concursal han de negociar de bona fe per a la consecució d'un acord.

L'acord requereix la conformitat de la majoria dels representants legals dels treballadors o, si s'escau, de la majoria dels membres de la comissió representativa dels treballadors sempre que, en tots dos casos, representin la majoria dels treballadors del centre o centres de treball afectats.

L'acord subscrit per l'administració concursal i els representants dels treballadors pot anar acompanyat de la sol·licitud, cas en què, no és necessària l'obertura del període de consultes.

En l'acord s'ha de recollir la identitat dels treballadors afectats i s'han de fixar les indemnitzacions, que s'han d'ajustar al que estableix la legislació laboral, llevat que, ponderant els interessos afectats pel concurs, se'n pactin de manera expressa altres de superiors.

En finalitzar el termini assenyalat o en el moment en què s'aconsegueixi un acord, l'administració concursal i els representants dels treballadors han de comunicar al jutge del concurs el resultat del període de consultes.

Rebuda la comunicació, el secretari judicial ha de sol·licitar un informe de l'autoritat laboral sobre les mesures proposades o l'acord assolit, que s'ha d'emetre en el termini de quinze dies, i aquesta pot escoltar l'administració concursal i els representants dels treballadors abans de la seva emissió.

Rebut l'informe pel jutge del concurs o transcorregut el termini d'emissió, ha de seguir el curs de les actuacions. Encara que l'informe sigui emès fora de termini, pot ser tingut en compte pel jutge del concurs en adoptar la resolució corresponent.»

Article 11. *Modificació de la Llei 36/2011, de 10 d'octubre, reguladora de la jurisdicció social.*

La Llei 36/2011, de 10 d'octubre, reguladora de la jurisdicció social, queda modificada de la manera següent:

U. Es modifiquen els apartats 3, 6, 11 i 13 de l'article 124, amb el text següent:

«3. Quan la decisió extintiva no s'hagi impugnat pels subjectes als quals es refereix l'apartat 1 o per l'autoritat laboral d'acord amb l'article 148.b) d'aquesta Llei, una vegada transcorregut el termini de caducitat de vint dies per a l'exercici de l'acció pels representants dels treballadors, l'empresari, en el termini de vint dies des de la finalització del termini anterior, pot interposar una demanda amb la finalitat

que es declari ajustada a dret la decisió extintiva. Estan legitimats passivament els representants legals dels treballadors, i la sentència que es dicti té naturalesa declarativa i produeix efectes de cosa jutjada sobre els processos individuals en els termes de l'apartat 5 de l'article 160 d'aquesta Llei.

La presentació de la demanda per l'empresari suspèn el termini de caducitat de l'acció individual de l'acomiadament.»

«6. La demanda s'ha de presentar dins el termini de caducitat de vint dies des de la data de l'acord assolit en el període de consultes o de la notificació als representants dels treballadors de la decisió empresarial d'acomiadament col·lectiu.»

«11. La sentència s'ha de dictar dins dels cinc dies següents a la celebració del judici i susceptible de recurs en cassació ordinària.

S'ha de declarar ajustada a dret la decisió extintiva quan l'empresari, havent complert el que preveuen els articles 51.2 o 51.7 de l'Estatut dels treballadors, acrediti la concurrència de la causa legal esgrimida.

La sentència ha de declarar no ajustada a dret la decisió extintiva quan l'empresari no hagi acreditat la concurrència de la causa legal indicada a la comunicació extintiva.

La sentència ha de declarar nul·la la decisió extintiva únicament quan l'empresari no hagi realitzat el període de consultes o lliurat la documentació que preveu l'article 51.2 de l'Estatut dels treballadors o no hagi respectat el procediment que estableix l'article 51.7 del mateix text legal o obtingut l'autorització judicial del jutge del concurs en els casos en què estigui legalment prevista, així com quan la mesura empresarial s'hagi efectuat en vulneració de drets fonamentals i llibertats públiques. En aquest cas la sentència ha de declarar el dret dels treballadors afectats a la reincorporació al seu lloc de treball, de conformitat amb el que preveuen els apartats 2 i 3 de l'article 123 d'aquesta Llei.»

«13. El treballador individualment afectat per l'acomiadament pot impugnar-lo a través del procediment que preveuen els articles 120 a 123 d'aquesta Llei, amb les especialitats que s'assenyalen a continuació.

a) Quan l'acomiadament col·lectiu no hagi estat impugnat a través del procediment que regulen els apartats anteriors, són aplicables al procés individual d'acomiadament les regles específiques següents:

1.ª) El termini per a la impugnació individual s'inicia una vegada transcorregut el termini de caducitat de vint dies per a l'exercici de l'acció pels representants dels treballadors.

2.ª) Quan l'objecte del debat tracti sobre preferències atribuïdes a determinats treballadors, aquests també han de ser demandats.

3.ª) L'acomiadament és nul, a més de ser-ho pels motius que disposa l'article 122.2 d'aquesta Llei, únicament quan l'empresari no hagi fet el període de consultes o no hagi lliurat la documentació que preveu l'article 51.2 de l'Estatut dels treballadors o no hagi respectat el procediment que estableix l'article 51.7 del mateix text legal, o quan no s'hagi obtingut l'autorització judicial del jutge del concurs, en els casos en què estigui legalment prevista.

4.ª) També és nul·la l'extinció del contracte acordada per l'empresari sense respectar les prioritats de permanència que puguin establir les lleis, els convenis col·lectius o l'acord assolit durant el període de consultes. Aquesta nul·litat no afecta les extincions que dins el mateix acomiadament col·lectiu hagin respectat les prioritats de permanència.

b) Quan l'acomiadament col·lectiu hagi estat impugnat a través del procediment que regulen els apartats anteriors d'aquest article, són aplicables les regles següents:

1.ª) El termini de caducitat per a la impugnació individual comença a computar des de la fermesa de la sentència dictada en el procés col·lectiu, o, si s'escau, des de la conciliació judicial.

2.ª) La sentència ferma o l'acord de conciliació judicial tenen eficàcia de cosa jutjada sobre els processos individuals, per la qual cosa l'objecte d'aquests processos queda limitat a les qüestions de caràcter individual que no hagin estat objecte de la demanda formulada a través del procés que regulen els apartats anteriors.

3.ª) És nul·la l'extinció del contracte acordada per l'empresari sense respectar les prioritats de permanència que puguin establir les lleis, els convenis col·lectius o l'acord assolit durant el període de consultes. Aquesta nul·litat no afecta les extincions que dins el mateix acomiadament col·lectiu hagin respectat les prioritats de permanència.»

Dos. Es modifica l'apartat 2 de l'article 247, amb el text següent:

«2. La modalitat d'execució de sentències fermes que regula aquest article és aplicable als altres títols executius, judicials o extrajudicials, de naturalesa social, estimatoris de pretensió de condemna i susceptibles d'execució individual en els termes de l'apartat 3 de l'article 160, així com a les sentències fermes o altres títols executius sobre mobilitat geogràfica, modificacions substancials de condicions de treball, suspensió del contracte o reducció de jornada per causes econòmiques, tècniques, organitzatives o de producció, de caràcter col·lectiu, i en els supòsits d'acomiadament col·lectiu en els quals la decisió empresarial col·lectiva hagi estat declarada nul·la.»

Disposició addicional primera. *Atribució a la Societat de Gestió d'Actius Procedents de la Reestructuració Bancària (SAREB) de la condició d'entitat col·laboradora dels plans estatals d'habitatge.*

1. La Societat de Gestió d'Actius Procedents de la Reestructuració Bancària (SAREB), com a titular de préstecs vinculats als plans estatals d'habitatge, es considera, des de la seva constitució, entitat col·laboradora amb el Ministeri de Foment per al finançament d'actuacions protegides en el marc dels plans estatals d'habitatge. Aquests préstecs no perden la condició d'acordats com a conseqüència de l'operació de segregació i traspàs d'actius a SAREB, i mantenen aquest caràcter fins i tot en cas que aquesta els cedeixi o els transmeti a qualsevol entitat financera col·laboradora, independentment del Pla estatal d'habitatge que els sigui aplicable.

2. Les entitats financeres col·laboradores de les quals procedeixen aquests préstecs continuen gestionant les ajudes financeres dels plans estatals d'habitatge de conformitat amb el que s'hagi pactat en els convenis de col·laboració que tenen subscrits mentre el préstec no se cedeixi o es transmeti a una altra entitat col·laboradora, cas en què és aquesta última la que n'assumeix la gestió.

3. L'aplicació dels supòsits que regulen el paràgraf segon de la lletra a) de la disposició addicional segona de la Llei 4/2013 i la lletra b) de la mateixa disposició, als préstecs convinguts transferits a la SAREB, requereix, amb caràcter excepcional, el compliment de les condicions i els terminis següents:

a) L'entitat financera col·laboradora ha de remetre al Ministeri de Foment, en el termini improrrogable de 30 dies hàbils des de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, la sol·licitud de conformitat a la subrogació en el préstec del promotor, juntament amb la documentació requerida a aquest efecte, cosa que ha de constar en el registre d'entrada del Ministeri esmentat.

b) El beneficiari ha de formalitzar el préstec en el termini màxim de dos mesos des de la conformitat.

4. No es poden obtenir ajudes de subsidiació ni ajudes estatals directes a l'entrada excepte en els casos que preveuen la Llei 4/2013 i aquest Reial decret llei.

5. Aquesta disposició s'aplica, amb caràcter retroactiu, a tots els préstecs vinculats als plans estatals d'habitatge transmesos a SAREB, des del moment de la transmissió.

Disposició addicional segona. Aplicació d'incrementos de tarifes de les prestacions patrimonials de caràcter públic.

Els increments de les tarifes unitàries que preveu el paràgraf c) de l'article 92 de la Llei 21/2003, de 7 de juliol, de seguretat aèria, inclosos a l'article 1 d'aquest Reial decret llei, s'apliquen sobre les quanties exigibles el 2013 per cadascuna de les prestacions patrimonials de caràcter públic que percep Aena Aeroports, SA i que és la que s'inclou a l'annex I d'aquest Reial decret llei.

Disposició addicional tercera. Vigència de l'Ordre FOM/898/2005, de 8 d'abril, per la qual es fixen les quanties dels cànon ferroviaris que estableixen els articles 74 i 75 la Llei 39/2003, de 17 de novembre, del sector ferroviari.

1. L'Ordre FOM/898/2005 segueix sent aplicable mentre que no es porti a terme la primera actualització de les quanties dels cànon ferroviaris mitjançant el procediment que estableix el nou article 77 de la Llei 39/2003, de 17 de novembre, del sector ferroviari.

2. Per a l'elaboració d'aquesta primera actualització mitjançant el procediment del nou article 77 de la Llei 39/2003, de 17 de novembre, del sector ferroviari, l'administrador d'infraestructures ferroviàries ha de tenir en compte els paràmetres i els criteris que estableix l'Ordre FOM/898/2005, amb les modificacions següents:

U. La lletra a) «Cànon d'accés (Modalitat A)» del número 1 de l'article 1, té la redacció següent:

«a) Cànon d'accés (Modalitat A). La quantia per accedir a la Xarxa Ferroviària d'Interès General es determina en funció del tipus de trams de xarxa en els quals es volen prestar els serveis i la declaració d'activitat realitzada pel subjecte passiu d'acord amb el nivell de trànsit previst en cadascun d'aquests.

Per a cadascun dels nivells de trànsit de l'annex I, s'estableixen dues quanties: una per als serveis que es portin a terme en línies de categoria A (segons l'annex II), i una altra per a aquells que es produeixen a la resta de línies.»

Dos. La lletra d) «Cànon per trànsit (Modalitat D)» del número 1 de l'article 1, queda redactada de la manera següent:

«d) Cànon per trànsit (Modalitat D): Aquesta modalitat només s'aplica als serveis de viatgers definits a l'annex III, en funció del valor econòmic del servei de transport ferroviari prestat, mesurat en termes de la capacitat oferta (places-km, distingint per tipus de línia i hora del dia).

S'estableix un import unitari per a cada combinació de tipus de línia (segons l'annex II), tipus de servei (segons l'annex III) i període horari (segons l'annex IV).

La quantia del cànon per trànsit és la que resulta de multiplicar els imports unitaris abans esmentats per cada 100 places-quilòmetre ofertes, o fracció.

A l'efecte d'aquesta norma, la capacitat oferta en places-quilòmetre és el resultat de multiplicar el nombre total de places que té la composició d'un tren pels quilòmetres totals recorreguts.»

Tres. L'annex I de l'Ordre FOM/898/2005 queda redactat de la manera següent:

«ANNEX I

Nivell de trànsit

Nivell	Milions de km/tren-any
N1.A	≤ 0,2
N1.B	>0,2 i ≤ 0,5
N1.C	>0,5 i ≤ 1,0
N2.A	>1,0 i ≤ 2,5
N2.B	>2,5 i ≤ 5,0
N2.C	>5,0 i ≤ 10,0
N3.A	>10,0 i ≤ 15,0
N3.B	>15,0 i ≤ 20,0
N3.C	>20,0 i ≤ 30,0
N3.D	>30,0 i ≤ 40,0
N3.E	>40,0 i ≤ 50,0
N3.F	>50.»

Quatre. L'annex II de l'Ordre FOM/898/2005 queda redactat de la manera següent:

«ANNEX II

Classificació de les línies ferroviàries

Tipus de línia		Velocitat màxima de la línia
A	A.1	Línia Madrid-Barcelona-Frontera Francesa (límit amb la Secció Internacional entre Figueres-Perpinyà administrada per TP Ferro).
	A.2	Resta de línies amb V màx. > 250 km/h en almenys 2/3 del recorregut.
B	B.1	250 km/h ≥ V màx. Línia >200 km/h en almenys 2/3 del recorregut.
C	C.1	Nuclis de proximitat.
	C.2	Resta de línies.

La informació anualitzada sobre la classificació de línies s'inclou en la Declaració sobre la Xarxa que elabora l'Administrador d'Infraestructures Ferroviàries periòdicament.»

a) L'annex III de l'Ordre FOM/898/2005 queda redactat de la manera següent:

«ANNEX III

Característiques dels serveis i tipus de tren

Classe	Tipus	Característiques
Viatgers.	VL1	Serveis de llarga distància, excepte els designats com VL2, VL3 i VOT.
	VL2	Serveis de llarga distància en relacions d'amplada variable, sempre que almenys un 10% del seu recorregut total discorri per línies d'amplada ibèric.
	VL3	Serveis de llarga distància en relacions transversals llargues: recorreguts superiors a 700 km que no tinguin origen, destí o parada intermèdia a Madrid i les seves branques.
	VCM	<ul style="list-style-type: none"> – Serveis urbans o suburbans: els que discorren íntegrament dins d'un nucli de proximitat. – Serveis interurbans: els que no són urbans ni suburbans i tenen recorreguts inferiors a 300 km. Se n'exclouen els trens internacionals i les branques de trens de llarga distància. – Serveis declarats com a obligacions de servei públic.
	VOT	Trens i material de viatgers sense passatgers, incloses màquines aïllades, moviment de trens en buit, formació i proves.
Mercaderies.	M	Tots els serveis de mercaderies, inclosos els carregats, els buits, les màquines aïllades i proves.

S'entén per serveis de proves la circulació de trens que es realitzin per a l'adequació i el calibratge tècnic de vehicles ferroviaris de nova fabricació, o de vehicles nous o existents, que requereixin l'autorització de posada en servei o de circulació, així com per al calibratge d'alguns dels seus components.»

3. A partir de la primera actualització de les quanties mitjançant el procediment de l'article 77 de la Llei 39/2003, de 17 de novembre, del sector ferroviari, i mentre que no s'aprovin les ordres ministerials a les quals fa referència el nou article 73.6 de la Llei esmentada, segueix sent aplicable l'Ordre FOM/898/2005, excepte en les seves quanties, amb les modificacions que recull l'apartat anterior.

Disposició addicional quarta. *Informe sobre les mesures relacionades amb els treballadors a temps parcial.*

El Govern ha d'elaborar en el termini d'un any des de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei un informe en relació amb l'impacte que les mesures introduïdes en aquest hagin tingut sobre el conjunt dels treballadors a temps parcial, en el qual també pot formular propostes d'adaptació amb vista a un possible perfeccionament tant de la cotització com de l'acció protectora d'aquest col·lectiu.

Disposició transitòria primera. *Prestacions de la Seguretat Social denegades i en tràmit respecte a treballadors a temps parcial.*

1. El que disposa l'apartat U de l'article 5 d'aquest Reial decret llei també és aplicable per causar dret a totes les prestacions que amb anterioritat a la seva entrada en vigor hagin estat denegades pel fet de no acreditar el període mínim de cotització exigida, si s'escau. En el supòsit de complir-se el període mínim exigida d'acord amb la nova regulació, el fet causant s'entén produït en la data originària, sense perjudici que els efectes econòmics del reconeixement tinguin una retroactivitat màxima de tres mesos des de la nova sol·licitud, amb el límit en tot cas de la data d'entrada en vigor.

2. Excepcionalment, totes les prestacions la sol·licitud de les quals estigui tràmit en la data d'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, es regeixen pel que disposa aquest i el seu reconeixement té efectes des del fet causant de la respectiva prestació.

Disposició transitòria segona. Règim aplicable a procediments i expedients en tramitació.

1. Els procediments de mobilitat geogràfica, modificació substancial de condicions de treball, inaplicació de les condicions de treball que preveu el conveni col·lectiu aplicable, així com els procediments d'acomiadament col·lectiu i de suspensió de contractes i reducció de jornada que estiguin en tramitació a la data d'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei es regeixen per la normativa vigent en el moment del seu inici.

El que disposen els articles 64.2 i 64.6 de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal, segons la redacció que en fa aquest Reial decret llei, és aplicable als procediments concursals que estiguin en curs a la data de la seva entrada en vigor, per a la tramitació de l'expedient i l'adopció de les mesures que se sol·licitin des de llavors i suposin l'extinció, suspensió o modificació col·lectiva dels contractes de treball.

2. Els expedients de regulació d'ocupació per a l'extinció o la suspensió dels contractes de treball o per a la reducció de jornada, resolts per l'autoritat laboral i amb vigència en la seva aplicació en la data d'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei es regeixen per la normativa en vigor quan es va dictar la resolució de l'expedient.

Disposició transitòria tercera. Règim processal aplicable als acomiadaments col·lectius per causes econòmiques, organitzatives, tècniques o de producció o derivades de força major.

El que disposa l'article 11 és aplicable respecte als processos per acomiadaments col·lectius que s'iniciïn a partir de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei.

Disposició derogatòria única. Derogació normativa.

Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que disposa aquest Reial decret llei.

Disposició final primera. Títol competencial.

Aquest Reial decret llei es dicta, en relació amb el capítol I, a l'empara de l'article 149.1.13.^a, 20.ª, 21.ª i 24.ª de la Constitució espanyola, que atribueixen a l'Estat la competència sobre les bases i la coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica, sobre el control de l'espai aeri, trànsit i transport aeri, sobre els ferrocarrils i els transports terrestres que transcorrin pel territori de més d'una comunitat autònoma i sobre les obres públiques d'interès general.

Els capítols II, III i IV es dicten a l'empara del que disposa l'article 149.1.6.^a, 7.ª i 17.ª de la Constitució espanyola, que atribueixen a l'Estat la competència exclusiva sobre la legislació processal, així com en matèria de legislació laboral, sense perjudici de la seva execució pels òrgans de les comunitats autònomes, i de legislació bàsica i règim econòmic de la Seguretat Social, sense perjudici de l'execució dels seus serveis per les comunitats autònomes, respectivament.

Disposició final segona. Modificació del Reial decret 1796/2010, de 30 de desembre, pel qual es regulen les agències de col·locació.

La lletra f) de l'article 5 del Reial decret 1796/2010, de 30 de desembre, pel qual es regulen les agències de col·locació, queda modificada de la manera següent:

«f) No subcontractar amb tercers la realització de l'activitat objecte de l'autorització concedida, llevat que es tracti d'altres agències de col·locació autoritzades.»

Disposició final tercera. *Modificació del Reial decret 625/1985, de 2 d'abril, pel qual es desplega la Llei 31/1984, de 2 d'agost, de protecció per desocupació.*

L'apartat 2 de l'article 28 del Reial decret 625/1985, de 2 d'abril, pel qual es desplega la Llei 31/1984, de 2 d'agost, de protecció per desocupació, queda modificat en els termes següents:

«Quan es produeixi una causa de suspensió o extinció del dret a la prestació o subsidi per desocupació, el treballador està obligat a lliurar a l'oficina d'ocupació corresponent la documentació acreditativa de la causa. Quan la causa de suspensió correspongui a la realització de treballs incompatibles amb aquest dret, aquesta circumstància s'ha de comunicar amb caràcter previ a l'inici de la prestació de serveis.»

Disposició final quarta. *Modificació del Reial decret 1483/2012, de 29 d'octubre, pel qual s'aprova el Reglament dels procediments d'acomiadament col·lectiu i de suspensió de contractes i reducció de jornada.*

El Reial decret 1483/2012, de 29 d'octubre, pel qual s'aprova el Reglament dels procediments d'acomiadament col·lectiu i de suspensió de contractes i reducció de jornada, queda modificat de la manera següent:

U. L'apartat 1 de l'article 3 queda redactat de la manera següent:

«1. Sigui quina sigui la causa al·legada per als acomiadaments col·lectius, la comunicació d'inici del període de consultes ha de contenir els aspectes següents:

a) L'especificació de les causes de l'acomiadament col·lectiu, de conformitat amb el que estableix l'article 1.

b) Nombre i classificació professional dels treballadors afectats per l'acomiadament. Quan el procediment d'acomiadament col·lectiu afecti més d'un centre de treball, aquesta informació ha d'estar desglossada per centre de treball i, si s'escau, província i comunitat autònoma.

c) Nombre i classificació professional dels treballadors contractats habitualment l'últim any. Quan el procediment d'acomiadament col·lectiu afecti més d'un centre de treball, aquesta informació ha d'estar desglossada per centre de treball i, si s'escau, província i comunitat autònoma.

d) Període previst per a la realització dels acomiadaments.

e) Criteris tinguts en compte per a la designació dels treballadors afectats pels acomiadaments.

f) Còpia de la comunicació adreçada als treballadors o als seus representants per la direcció de l'empresa de la seva intenció d'iniciar el procediment d'acomiadament col·lectiu.

g) Representants dels treballadors que integren la comissió negociadora o, si s'escau, indicació de la falta de constitució d'aquesta en els terminis legals.»

Dos. L'apartat 5 de l'article 4 queda redactat de la manera següent:

«5. Quan l'empresa que inicia el procediment formi part d'un grup d'empreses, amb obligació de formular comptes consolidats la societat dominant del qual tingui el domicili a Espanya, s'hi han d'adjuntar els comptes anuals i l'informe de gestió consolidats de la societat dominant del grup degudament auditades, en el cas d'empreses obligades a fer auditories, durant el període assenyalat a l'apartat 2, sempre que hi hagi saldos deutors o creditors amb l'empresa que inicia el procediment. Si no hi ha obligació de formular comptes consolidats, a més de la documentació econòmica de l'empresa que inicia el procediment a què s'ha fet referència, hi han d'adjuntar els de les altres empreses del grup degudament auditats, en el cas d'empreses obligades a fer auditories, sempre que aquestes

empreses tinguin el domicili social a Espanya, tinguin la mateixa activitat o pertanyin al mateix sector d'activitat i tinguin saldos deutors o creditors amb l'empresa que inicia el procediment.»

Tres. Els apartats 1 i 2 de l'article 6 queden redactats de la manera següent:

«1. L'empresari ha de fer arribar a l'autoritat laboral, preferiblement en suport informàtic, simultàniament a la comunicació remesa als representants legals dels treballadors, una còpia de l'escrit a què es refereix l'article 2, així com la documentació que assenyalen l'article 3 i els articles 4 i 5, segons les causes de l'acomiadament. A més, s'hi ha d'adjuntar una còpia de l'escrit de sol·licitud d'informe als representants legals dels treballadors a què es refereix l'article 3.3.

2. Així mateix ha de remetre la informació sobre la composició de les diferents representacions dels treballadors, sobre els centres de treball sense representació unitària i, si s'escau, les actes relatives a l'atribució de la representació a la comissió esmentada a l'article 27.»

Quatre. L'apartat 2 de l'article 17 queda redactat de la manera següent:

«2. La comunicació de l'obertura del període de consultes ha de contenir els aspectes següents:

a) L'especificació de les causes que motiven la suspensió de contractes o la reducció de jornada.

b) Nombre i classificació professional dels treballadors afectats per les mesures de suspensió de contractes o reducció de jornada. Quan el procediment afecti més d'un centre de treball, aquesta informació ha d'estar desglossada per centre de treball i, si s'escau, província i comunitat autònoma.

c) Nombre i classificació professional dels treballadors contractats habitualment l'últim any. Quan el procediment de suspensió de contractes o reducció de jornada afecti més d'un centre de treball, aquesta informació ha d'estar desglossada per centre de treball i, si s'escau, província i comunitat autònoma.

d) Concreció i detall de les mesures de suspensió de contractes o reducció de jornada.

e) Criteris tinguts en compte per a la designació dels treballadors afectats per les mesures de suspensió de contractes o reducció de jornada.

f) Còpia de la comunicació adreçada als treballadors o als seus representants per la direcció de l'empresa de la intenció d'iniciar el procediment de suspensió de contractes o reducció de jornada.

g) Representants dels treballadors que integren la comissió negociadora o, si s'escau, indicació de la falta de constitució d'aquesta en els terminis legals.»

Aquesta comunicació ha d'estar acompanyada d'una memòria explicativa de les causes de la suspensió de contractes o reducció de jornada i els altres aspectes relacionats en aquest apartat.»

Cinc. Els apartats 1 i 2 de l'article 19 queden redactats de la manera següent:

«1. L'empresari ha de fer arribar a l'autoritat laboral, simultàniament al seu lliurament als representants legals dels treballadors, una còpia de la comunicació a què es refereix l'article 17, així com la documentació assenyalada a l'article 18.

2. Així mateix ha de remetre la informació sobre la composició de les diferents representacions dels treballadors, sobre els centres de treball sense representació unitària i, si s'escau, les actes relatives a l'atribució de la representació a la comissió esmentada a l'article 27.»

Sis. L'article 26 queda redactat de la manera següent:

«Estan legitimats per intervenir com a interlocutors davant la direcció de l'empresa en el procediment de consultes a què es refereix aquest Reglament els subjectes indicats a l'article 41.4 de l'Estatut dels treballadors, en l'ordre i les condicions que s'hi assenyalen.»

Set. L'article 27 queda redactat de la manera següent:

«1. La consulta s'ha de fer en una única comissió negociadora, per bé que, si hi ha diversos centres de treball, ha de quedar circumscrita als centres afectats pel procediment. La comissió negociadora està integrada per un màxim de tretze membres en representació de cadascuna de les parts.

2. La comissió negociadora dels procediments en representació dels treballadors han d'establir a l'acta de constitució que es constitueixen com a òrgan col·legiat quant a la formació de la seva voluntat i el caràcter vinculant de les seves decisions.»

Vuit. L'article 28 queda redactat de la manera següent:

«1. Els acords en el període de consultes requereixen la conformitat de la majoria dels membres de la comissió negociadora que, en conjunt, representin la majoria dels treballadors del centre o els centres de treball afectats, per a la qual cosa, es considera el percentatge de representació que tingui, en cada cas, cadascun dels integrants.

Només es considera acord col·lectiu en el període de consultes aquell que hagi estat adoptat pels subjectes a què es refereix l'article 26.

2. L'empresari i la representació dels treballadors poden acordar-ne, en qualsevol moment del període de consultes, la substitució pels procediments de mediació o d'arbitratge que siguin aplicables en l'àmbit de l'empresa, en particular els regulats en els acords sobre solució extrajudicial de conflictes laborals d'àmbit estatal o d'àmbit autonòmic.

En tot cas, el procediment de mediació o arbitratge s'ha de desenvolupar dins el termini màxim de durada establert per a la consulta amb els representants dels treballadors.»

Disposició final cinquena. *Modificació del text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març.*

S'afegeix la disposició transitòria quaranta-dosena al text refós de la Llei de l'impost sobre societats, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2004, de 5 de març, que queda redactat de la manera següent:

«Disposició transitòria quaranta-dosena. *Aplicació de la Decisió de la Comissió Europea de 17 de juliol de 2013, relativa al règim fiscal aplicable a determinats acords d'arrendament financer.*

D'acord amb el que estableixen els articles 1 i 3 de la Decisió de la Comissió Europea de 17 de juliol de 2013, relativa al règim fiscal aplicable a determinats acords d'arrendament financer, les autoritzacions administratives concedides entre el 30 d'abril de 2007 i el 29 de juny de 2011, en relació amb l'apartat 11 de l'article 115 d'aquesta Llei segons la redacció vigent a 31 de desembre de 2012, i amb el règim fiscal especial d'entitats navileres en funció del tonatge, a favor d'agrupacions d'interès econòmic, regulades per la Llei 12/1991, de 29 d'abril, d'agrupacions d'interès econòmic, tenen les especialitats següents:

a) El que disposa l'apartat 11 de l'article 115 d'aquesta Llei, segons redacció vigent a 31 de desembre de 2012, no és aplicable en la mesura que constitueixi ajuda d'Estat incompatible en els termes previstos per la Decisió esmentada.

b) No és aplicable el règim fiscal especial d'entitats navilieres en funció del tonatge a les agrupacions d'interès econòmic, en la mesura en què constitueixi ajuda d'Estat incompatible en els termes previstos per la Decisió.»

Disposició final sisena. *Modificació del Reial decret llei 8/2013, de 28 de juny, de mesures urgents contra la morositat de les administracions públiques i de suport a entitats locals amb problemes financers.*

El Reial decret llei 8/2013, de 28 de juny, de mesures urgents contra la morositat de les administracions públiques i de suport a entitats locals amb problemes financers, queda modificat de la manera següent:

U. Es modifica l'apartat 3 de l'article 14, que queda redactat de la manera següent:

«3. Les entitats locals a les quals s'hagin aplicat les fases anteriors d'aquest mecanisme han d'estar al corrent, amb data límit 15 de setembre de 2013, de les obligacions de pagament amb el Fons per al Finançament dels Pagaments a Proveïdors per poder formalitzar una nova operació d'endeutament amb aquest Fons de conformitat amb el que preveu aquest Reial decret llei.

Les entitats locals que no compleixin el requisit que preveu el paràgraf anterior en la data esmentada, es poden acollir a aquesta fase del mecanisme de pagament a proveïdors únicament si amb data límit el 30 de setembre de 2013 han presentat la sol·licitud a la qual es refereix l'article 32.»

Dos. Es modifica l'article 9, que queda redactat de la manera següent:

«Article 9. *Transferències de les comunitats autònomes.*

1. Es poden incloure en aquesta nova fase les obligacions pendents de pagament amb els proveïdors sempre que siguin vençudes, líquides i exigibles, amb anterioritat al 31 de maig de 2013 i, estiguin comptabilitzades d'acord amb el que preveu l'article 11.

2. A més de les relacions jurídiques que preveu l'article 3, s'inclouen les transferències de les comunitats autònomes a entitats locals fins al límit de les obligacions pendents de pagament per part de la comunitat autònoma a 31 de desembre de 2012, a les entitats esmentades, i sempre que l'entitat local tingui obligacions pendents de pagament que hagi hagut d'incloure en aquesta nova fase del mecanisme.

3. No obstant això, una vegada determinada la quantia final del deute d'aquesta fase del mecanisme de finançament per al pagament als proveïdors de les comunitats autònomes i entitats locals, es poden incloure en aquesta nova fase les obligacions pendents de pagament dels consells comarcals amb els proveïdors sempre que siguin vençudes, líquides i exigibles, amb anterioritat al 31 de maig de 2013, estiguin comptabilitzades d'acord amb el que preveu l'article 11, i derivin d'alguna de les relacions jurídiques que preveu l'article 3 fins al límit de les obligacions pendents de pagament per part de la comunitat autònoma al consell comarcal a 31 de desembre de 2012.

Per superar el límit que preveu el paràgraf anterior, és necessari que la comunitat autònoma tingui el consentiment del consell comarcal i acordi amb ell un pla d'ajust amb mesures específiques i quantificades amb un calendari d'aplicació que garanteixin el reemborsament de les quantitats derivades de les operacions d'endeutament concertades per la comunitat autònoma. Aquest pla d'ajust ha de formar part al seu torn del pla d'ajust que la comunitat autònoma remeti al Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques.

Mitjançant acord de la Comissió Delegada del Govern per a Assumptes Econòmics s'han d'establir els terminis i el procediment perquè les obligacions pendents de pagament dels consells comarcals puguin ser ateses amb càrrec a aquest mecanisme d'acord amb el que preveu aquest Reial decret llei.»

Disposició final setena. *Modificació de disposicions reglamentàries.*

Les determinacions incloses en normes reglamentàries que són objecte de modificació per aquest Reial decret llei poden ser modificades en el futur per normes de rang reglamentari corresponent a la norma on consten.

Disposició final vuitena. *Incorporació de dret comunitari.*

Mitjançant aquest Reial decret llei s'incorpora al dret espanyol parcialment la Directiva 2012/34/UE, del Parlament Europeu i del Consell, de 21 de novembre de 2012, per la qual s'estableix un espai ferroviari europeu únic.

Disposició final novena. *Habilitació normativa.*

S'habilita el Govern per dictar les disposicions i adoptar les mesures necessàries per al desplegament i l'execució del que disposa aquest Reial decret llei.

Disposició final desena. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 2 d'agost de 2013.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
MARIANO RAJOY BREY

ANNEX I

Imports exercici 2013 de les tarifes de les prestacions patrimonials de caràcter públic d'Aena Aeropuertos, SA1. *Aterratge i serveis de trànsit d'aeròdrom*

Quanties unitàries:

Aeroport	Tarifa unitària d'atterratge – Euros	Tarifa unitària serveis trànsit d'aeròdrom – Euros
Madrid-Barajas.	8,387050	3,515400
Barcelona-El Prat.	7,388850	3,493700
Alacant, Gran Canària, Màlaga-Costa del Sol, Palma de Mallorca i Tenerife Sud.	7,009100	3,428600
Bilbao, Fuerteventura, Girona, Eivissa, Lanzarote, Menorca, Santiago, Sevilla, Tenerife Nord i València.	5,880700	3,146500
A Coruña, Almeria, Astúries, FGL Granada-Jaén, Xerès, La Palma, Múrcia-San Javier, Reus, Santander, Vigo i Saragossa.	4,307450	2,462950
Albacete, Algesires, Badajoz, Burgos, Ceuta, Còrdova, Cuatro Vientos, Hierro, Osca-Pirineus, La Gomera, Lleó, Logronyo, Melilla, Pamplona, Sabadell, Salamanca, Sant Sebastià, Son Bonet, Torrejón, Valladolid, Vitòria i resta d'aeroports gestionats per Aena Aeropuertos, S.A.	2,842700	2,094050

Import mínim a pagar per operació en concepte d'atterratge i de serveis de trànsit d'aeròdrom:

Aeroport	Import mínim per operació - aterratge – Euros	Import mínim per operació - serveis trànsit d'aeròdrom – Euros
Madrid-Barajas.	154,62	71,88
Barcelona-El Prat.	136,19	71,48
Alacant, Gran Canària, Màlaga-Costa del Sol, Palma de Mallorca i Tenerife Sud.	96,92	51,20
Bilbao, Fuerteventura, Girona, Eivissa, Lanzarote, Menorca, Santiago, Sevilla, Tenerife Nord i València.	16,29	8,71
A Coruña, Almeria, Astúries, FGL Granada-Jaén, Xerès, La Palma, Múrcia-San Javier, Reus, Santander, Vigo i Saragossa.	10,82	6,18
Albacete, Algesires, Badajoz, Burgos, Ceuta, Còrdova, Cuatro Vientos, Hierro, Osca-Pirineus, La Gomera, Lleó, Logronyo, Melilla, Pamplona, Sabadell, Salamanca, Sant Sebastià, Son Bonet, Torrejón, Valladolid, Vitòria i resta d'aeroports gestionats per Aena Aeropuertos, S.A.	5,86	4,31

Vols d'escola i entrenament:

Aeroport	Tarifa unitària d'aterratge – Euros	Tarifa unitària de serveis de trànsit d'aeròdrom – Euros
Madrid-Barajas.	5,913250	3,895150
Barcelona-El Prat.	5,696250	3,873450
Alacant, Gran Canària, Màlaga-Costa del Sol, Palma de Mallorca i Tenerife Sud.	5,110350	3,808350
Bilbao, Fuerteventura, Girona, Eivissa, Lanzarote, Menorca, Santiago, Sevilla, Tenerife Nord i València.	5,110350	3,493700
A Coruña, Almeria, Astúries, FGL Granada-Jaén, Xerès, La Palma, Múrcia-San Javier, Reus, Santander, Vigo i Saragossa.	4,567850	2,745050
Albacete, Algesires, Badajoz, Burgos, Ceuta, Còrdova, Cuatro Vientos, Hierro, Osca-Pirineus, La Gomera, Lleó, Logronyo, Melilla, Pamplona, Sabadell, Salamanca, Sant Sebastià, Son Bonet, Torrejón, Valladolid, Vitòria i resta d'aeroports gestionats per Aena Aeropuertos, S.A.	4,036200	2,321900

Operacions fora de l'horari operatiu de l'aeroport:

- Tarifa unitària aterratge: 31,106950 €/tm.
- Tarifa unitària serveis de transito d'aeròdrom: Les quanties corresponents a l'import mínim per operació en serveis trànsit d'aeròdrom.

2. Passatgers, PMR i seguretat

Aeroport	Quantia passatger		Quantia de seguretat aeroportuària – Euros	Quantia PMR – Euros
	EEE – Euros	Internacional – Euros		
Madrid-Barajas.	15,67	22,18	3,75	0,61
Barcelona-El Prat.	14,58	17,84	3,75	0,61
Alacant, Gran Canària, Palma de Mallorca, Màlaga-Costa del Sol i Tenerife Sud.	6,50	9,80	3,75	0,61
Bilbao, Fuerteventura, Eivissa, Lanzarote, Menorca, Santiago, Sevilla, Tenerife Nord i València.	5,54	8,32	3,75	0,61
A Coruña, Almeria, Astúries, FGL Granada-Jaén, Girona, Xerès, La Palma, Múrcia-San Javier, Reus, Santander, Vigo i Saragossa.	3,97	5,96	3,75	0,61
Albacete, Algesires, Badajoz, Burgos, Ceuta, Còrdova, Cuatro Vientos, El Hierro, Osca-Pirineus, La Gomera, Lleó, Logronyo, Melilla, Pamplona, Sabadell, Salamanca, Sant Sebastià, Son Bonet, Torrejón, Valladolid, Vitòria i resta d'aeroports gestionats per Aena Aeropuertos, S.A.	2,60	3,90	3,75	0,61

Fins a l'entrada en vigor del que disposa l'article segon de la Llei 9/2013, de 4 de juliol, per la qual es modifica la Llei 16/1987, de 30 de juliol, d'ordenació dels transports terrestres, i la Llei 21/2003, de 7 de juliol, de seguretat aèria, relatiu a la «Modificació de la Llei 21/2003, de 7 de juliol, de seguretat aèria», per la col·laboració prestada per l'Agència Estatal de Seguretat Aèria en els serveis relacionats amb la inspecció i el control d'equipatges, les quanties corresponents a la contraprestació de seguretat aeroportuària s'incrementen 0,38 euros per cada passatger de sortida.

Les quantitats recaptades per Aena Aeropuertos, S.A. per aquest concepte s'ingressen a l'Agència Estatal de Seguretat Aèria.

3. Càrrega

L'import es determina a raó de 0,018956 euros per cada quilogram de mercaderia carregada o descarregada en el recinte aeroportuari.

4. Estacionament d'aeronaus

Als aeroports de Madrid-Barajas, Barcelona-el Prat, Alacant, Gran Canària, Màlaga-Costa del Sol, Palma de Mallorca, Tenerife Sud, Bilbao, Fuerteventura, Girona, Eivissa, Lanzarote, Menorca, Santiago, Sevilla, Tenerife Nord i València, la quantia de la contraprestació d'estacionament, en funció del pes i el temps de permanència de l'aeronau en posició d'estacionament, és el resultat d'aplicar la fórmula següent:

$$E = e \cdot tm \cdot F_t$$

On:

E: contraprestació total a pagar pel servei.

e: coeficient unitari.

tm: pes màxim a l'enlairament de l'aeronau, expressat en tones.

F_t : temps d'estada de l'aeronau en posició d'estacionament expressat en períodes de 15 minuts o fracció.

L'import dels coeficients unitaris és el següent:

Aeroport	Per períodes de 15 minuts o fracció — Euros
Madrid-Barajas.	0,127770
Barcelona-El Prat.	0,121881
Alacant, Gran Canària, Màlaga-Costa del Sol, Palma de Mallorca i Tenerife Sud.	0,120770
Bilbao, Fuerteventura, Girona, Eivissa, Lanzarote, Menorca, Santiago, Sevilla, Tenerife Nord i València.	0,067107

L'import màxim de la contraprestació d'estacionament en els aeroports abans esmentats no pot ser superior a 1.614 € durant les primeres 24 hores d'estada.

A partir del segon dia d'estada, l'import màxim de la contraprestació d'estacionament als aeroports abans esmentats no pot ser superior a 880 € per cada 24 hores d'estacionament addicionals.

Als aeroports de A Coruña, Albacete, Algesires, Almeria, Astúries, Badajoz, Burgos, Ceuta, Còrdova, Cuatro Vientos, Hierro, Osca-Pirineus, FGL Granada-Jaén, Xerès, La Gomera, La Palma, Lleó, Logronyo, Melilla, Múrcia-San Javier, Pamplona, Reus, Sabadell, Salamanca, Sant Sebastià, Santander, Son Bonet, Torrejón, Valladolid, Vigo, Vitòria, Saragossa, i resta d'aeroports gestionats per Aena Aeropuertos, SA, les quanties de la contraprestació d'estacionament aplicables per dia o fracció de temps d'estacionament superior a tres hores, en funció del pes màxim a l'enlairament de l'aeronau, són les següents:

Aeronaus de fins a 10 tm		Aeronaus de més de 10 tm
Fins a 2	De 2 a 10	0,898304
1,556027	7,778529	
Euros per aeronau/dia o fracció		Euros per tm per dia o fracció

5. Combustibles i lubricants

L'import de la contraprestació es determina aplicant al volum de combustible o lubricant subministrat, les quanties unitàries següents:

Querosè: 0,004273 €/litre.
Gasolina d'aviació: 0,007270 €/litre.
Lubricants. 0,007270 €/litre.

6. Passarel·les telescòpiques

L'import de la contraprestació, en funció del pes i el temps de permanència de l'aeronau en posició de passarel·la, és el resultat d'aplicar la fórmula següent:

$$P = (p_1 + p_2 * tm) * F_t$$

On:

P: contraprestació total a pagar pel servei.
p₁: quantia unitària per temps d'estada en passarel·la.
p₂: quantia per pes de l'aeronau i temps d'estada en passarel·la.
tm: pes màxim a l'enlairament de l'aeronau, expressat en tones, tal com defineix l'article 2 d'aquesta Llei.

F_t: temps d'estada de l'aeronau en passarel·la expressat en períodes de 15 minuts o fracció.

Les quanties unitàries dels elements p₁ i p₂ són les següents:

	p ₁ Euros	p ₂ Euros
Madrid-Barajas.	33,231163	0,00
Barcelona-El Prat.	30,128606	0,00
Alacant, Gran Canària, Màlaga-Costa del Sol, Palma de Mallorca i Tenerife Sud.	26,496460	0,00
Bilbao, Fuerteventura, Girona, Eivissa, Lanzarote, Menorca, Santiago, Sevilla, Tenerife Nord i València.	25,477319	0,00
A Coruña, Almeria, Astúries, FGL Granada-Jaén, Xerès, La Palma, Múrcia-San Javier, Reus, Santander, Vigo i Saragossa.	25,477319	0,00
Albacete, Algesires, Badajoz, Burgos, Ceuta, Còrdova, Cuatro Vientos, Hierro, Osca-Pirineus, La Gomera, Lleó, Logronyo, Melilla, Pamplona, Sabadell, Salamanca, Sant Sebastià, Son Bonet, Torrejón, Valladolid, Vitòria i resta d'aeroports gestionats per Aena Aeropuertos, S.A.	25,477319	0,00

7. Serveis d'assistència en terra

La quantia de la contraprestació regulada en aquesta secció és la següent, en funció dels serveis d'assistència a terra que porti a terme l'obligat al pagament:

a) Assistència a l'aeronau:

1.1 Serveis de rampa.

1.1.1 Serveis d'assistència d'equipatges, grup de serveis número 3: 62,98 € per cada aeronau amb un pes màxim a l'enlairament comprès entre 56 i 71 tones mètriques o fracció.

1.1.2 Serveis d'assistència a les operacions en pista, grup de serveis número 5: 20,00 € per cada aeronau amb un pes màxim a l'enlairament comprès entre 56 i 71 tones mètriques o fracció.

1.2 Serveis d'assistència de neteja i servei de l'aeronau, grup de serveis número 6 excepte l'assistència de neteja de la neu, el gel i la gebrada de l'aeronau: 10,98 € per cada aeronau amb un pes màxim a l'enlairament comprès entre 56 i 71 tones mètriques o fracció.

1.3 Serveis d'assistència de neteja de la neu, el gel i la gebrada de l'aeronau, part del grup 6.b): 2,98 € per cada aeronau amb un pes màxim a l'enlairament comprès entre 56 i 71 tones mètriques o fracció.

1.4 Serveis d'assistència de manteniment en línia, grup de serveis número 8: 2,98 € per cada aeronau amb un pes màxim a l'enlairament comprès entre 56 i 71 tones mètriques o fracció.

1.5 Serveis d'assistència de majordomatge (càtering), grup de serveis número 11: les quanties en euros per cada aeronau amb un pes màxim a l'enlairament comprès entre 56 i 71 tones mètriques o fracció són les següents:

Aeroport	EEE – Euros	Internacional – Euros
Madrid-Barajas.	29,88	49,80
Barcelona-El Prat.	20,92	34,86
Alacant, Gran Canària, Màlaga-Costa del Sol, Palma de Mallorca i Tenerife Sud.	19,42	32,37
Bilbao, Fuerteventura, Girona, Eivissa, Lanzarote, Menorca, Santiago, Sevilla, Tenerife Nord i València.	14,94	24,90
A Coruña, Almeria, Astúries, FGL Granada-Jaén, Xerès, La Palma, Múrcia-San Javier, Reus, Santander, Vigo i Saragossa.	10,46	17,43
Albacete, Algesires, Badajoz, Burgos, Ceuta, Còrdova, Cuatro Vientos, Hierro, Osca-Pirineus, La Gomera, Lleó, Logronyo, Melilla, Pamplona, Sabadell, Salamanca, Sant Sebastià, Son Bonet, Torrejón, Valladolid, Vitòria i resta d'aeroports gestionats per Aena Aeropuertos, S.A.	5,98	9,96

Quan el pes màxim a l'enlairament de les aeronaus no estigui comprès entre 56 i 71 tones mètriques, a les quanties anteriors se'ls apliquen els coeficients següents en funció de l'interval de pes en el qual estigui inclosa l'aeronau:

Interval de pes màxim a l'enlairament (tm)	Coefficient
Aeronaus entre 0 i menys de 16 tm	13,16%
Aeronaus entre 16 i menys de 22 tm o fracció	17,51%
Aeronaus entre 22 i menys de 38 tm o fracció	28,04%
Aeronaus entre 38 i menys de 56 tm o fracció	77,88%
Aeronaus entre 56 i menys de 72 tm o fracció	100,00%
Aeronaus entre 72 i menys de 86 tm o fracció	120,33%
Aeronaus entre 86 i menys de 121 tm o fracció	135,30%
Aeronaus entre 121 i menys de 164 tm o fracció	150,28%
Aeronaus entre 164 i menys de 191 tm o fracció	179,37%
Aeronaus entre 191 i menys de 231 tm o fracció	202,50%
Aeronaus entre 231 i menys de 300 tm o fracció	264,81%
Aeronaus de més de 300 tm o fracció	314,64%

b) Serveis d'assistència al passatger, grup de serveis número 2: 0,0438 € per cada passatger de sortida.